I

(Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EEG) Nr. 3665/87 VAN DE COMMISSIE

van 27 november 1987

houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwprodukten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2727/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen (1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1900/87 (2), en met name op artikel 16, lid 6, en artikel 24, alsmede op de overeenkomstige bepalingen van de overige verordeningen houdende een gemeenschappelijke ordening der markten voor landbouwprodukten,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2746/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende algemene regels voor de toekenning van restituties bij de uitvoer en criteria voor de vaststelling van het restitutiebedrag in de sector granen (3), en met name op artikel 8, lid 2, tweede alinea, en lid 3, alsmede op de overeenkomstige bepalingen van de Verordeningen nr. 142/67/EEG (koolzaad, raapzaad en zonnebloemzaad) (4), nr. 171/67/EEG (olijfolie) (5), (EEG) nr. 766/68 (suiker) (6), (EEG) nr. 876/68 (melk en zuivelprodukten) (7), (EEG) nr. 885/68 (rundvlees) (8), (EEG) nr. 2518/69 (groenten en fruit) (9), (EEG) nr. 326/71 (ruwe tabak) (10), (EEG) nr. 2743/75 (mengvoeders op basis van granen) (11), (EEG) nr. 2744/75 (op basis van granen en rijst verwerkte produkten) (12), (EEG) nr. 2768/75 (varkensvlees) (13), (EEG) nr. 2774/75 (eieren) (14), (EEG) nr. 2779/75 (slachtpluimvee) (15), (EEG) nr. 110/76 (visserijprodukten) (16), (EEG) nr. 1431/76 (rijst) (17), (EEG) nr. 519/77 (op basis van groenten en fruit verwerkte produkten) (18), (EEG) nr. 345/79 (wijn) (19),

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1676/85 van de Raad van 11 juni 1985 inzake de waarde van de rekeneenheid en de omrekeningskoersen die in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid moeten worden toegepast (20), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1636/87 (21), inzonderheid op artikel 2, lid 4,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1677/85 van de Raad van 11 juni 1985 inzake de monetaire compenserende bedragen in de landbouwsector (22), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1889/87 (23), inzonderheid op artikel 12,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 565/80 van de Raad van 4 maart 1980 betreffende de vooruitbetaling van de uitvoerrestituties voor landbouwprodukten (24), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2026/83 (25),

Overwegende dat in Verordening (EEG) nr. 2730/79 van de Commissie (26), laatstelijk gewijzigd bij Verordening

(1) PB nr. L 281 van 1. 11. 1975, blz. 1.
(2) PB nr. L 182 van 3. 7. 1987, blz. 40.
(3) PB nr. L 281 van 1. 11. 1975, blz. 78.
(4) PB nr. 125 van 26. 6. 1967, blz. 2461/67.
(5) PB nr. 130 van 28. 6. 1967, blz. 2600/67.
(6) PB nr. L 143 van 25. 6. 1968, blz. 6.
(7) PB nr. L 155 van 3. 7. 1968, blz. 1.
(8) PB nr. L 156 van 4. 7. 1968, blz. 2.
(9) PB nr. L 318 van 18. 12. 1969, blz. 17.
(10) PB nr. L 39 van 17. 2. 1971, blz. 1.
(11) PB nr. L 281 van 1. 11. 1975, blz. 60.
(12) PB nr. L 281 van 1. 11. 1975, blz. 65.
(13) PB nr. L 282 van 1. 11. 1975, blz. 39.
(14) PB nr. L 282 van 1. 11. 1975, blz. 68.
(15) PB nr. L 282 van 1. 11. 1975, blz. 90.
(16) PB nr. L 20 van 28. 1. 1976, blz. 48.
(17) PB nr. L 166 van 25. 6. 1976, blz. 36.
(18) PB nr. L 73 van 21. 3. 1977, blz. 24.
(19) PB nr. L 54 van 5. 3. 1979, blz. 69.
(20) PB nr. L 164 van 24. 6. 1985, blz. 1.
(21) PB nr. L 153 van 13. 6. 1987, blz. 1.
(22) PB nr. L 164 van 24. 6. 1985, blz. 6.
(23) PB nr. L 182 van 3. 7. 1987, blz. 1.
(24) PB nr. L 62 van 7. 3. 1980, blz. 5.
(25) PB nr. L 199 van 22. 7. 1983, blz. 12.
(26) PB nr. L 317 van 12. 12. 1979, blz. 1.

(EEG) nr. 1180/87 [1], die Verordening (EEG) nr. 192/75 van de Commissie [2] verving, de uitvoeringsbepalingen zijn vastgesteld inzake de verlening van restituties bij de uitvoer van landbouwprodukten; dat de bepalingen van die verordening echter vaak en soms ingrijpend zijn gewijzigd; dat het derhalve met het oog op de duidelijkheid en de administratieve doelmatigheid dienstig is de desbetreffende regeling te codificeren en daarin enige wijzigingen aan te brengen die blijkens de opgedane ervaring wenselijk zijn;

Overwegende dat de datum dient te worden vastgesteld die bij de bepaling van de restitutievoet in aanmerking moet worden genomen; dat in sommige verordeningen wordt gepreciseerd dat deze datum de dag van uitvoer is; dat voor de bepaling van deze dag een aan de eisen van het economische leven aangepaste oplossing dient te worden gevonden, waarmee wordt verzekerd dat de exporteurs van de Lid-Staten op gelijke voet worden behandeld en die in de lijn ligt van de tendens in de Gemeenschap om de douanecontroles op de plaatsen van de produktie uit te voeren; dat om deze redenen voor de constatering van de gegevens voor de berekening van de restitutie dient te worden uitgegaan van de dag waarop de douanedienst de aangifte aanvaardt, waarbij de exporteur te kennen geeft dat hij de betrokken produkten wil uitvoeren en voor een restitutie in aanmerking wil komen;

Overwegende dat krachtens de door de Raad vastgestelde algemene regels de restitutie wordt uitbetaald wanneer het bewijs is geleverd dat de produkten uit de Gemeenschap zijn uitgevoerd; dat, om een uniforme interpretatie van het begrip „uitvoer uit de Gemeenschap" te verkrijgen, als maatstaf dient te worden genomen het verlaten van het douanegebied van de Gemeenschap door het produkt;

Overwegende dat bepaalde uitvoertransacties tot misbruiken aanleiding kunnen geven; dat, ten einde dergelijke misbruiken te voorkomen, de uitbetaling van de restitutie bij deze transacties afhankelijk moet worden gesteld niet alleen van de voorwaarde dat het produkt het douanegebied van de Gemeenschap heeft verlaten, maar ook van de voorwaarde dat het produkt in een derde land is ingevoerd en, in voorkomend geval, in het derde land werkelijk op de markt is gebracht;

Overwegende dat de bevoegde autoriteiten zich ervan dienen te vergewissen dat de produkten die de Gemeenschap verlaten of die met het oog op bepaalde bestemmingen worden geleverd, dezelfde produkten zijn als die waarvoor de douaneformaliteiten bij uitvoer werden vervuld; dat te dien einde, wanneer een produkt alvorens het douanegebied van de Gemeenschap te verlaten of een bijzondere bestemming te bereiken over het grondgebied van andere Lid-Staten wordt vervoerd, het controle-exemplaar moet worden gebruikt dat is bedoeld in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 2823/87 van de Commissie van 18 september 1987 betreffende de documenten die dienen te worden gebruikt met het oog op de toepassing van communautaire maatregelen die de controle op het gebruik en/of de bestemming van de goederen met zich brengen [3]; dat het evenwel ter vereenvoudiging van de administratieve werkzaamheden wenselijk lijkt in een soepelere procedure te voorzien dan die van het controle-exemplaar voor die gevallen waarin de regeling van titel IV, hoofdstuk I, van Verordening (EEG) nr. 1062/87 van de Commissie [4], gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2823/87, van toepassing is, in welke verordening is bepaald dat wanneer een vervoer binnen de Gemeenschap aanvangt en daarbuiten moet eindigen, aan het douanekantoor waaronder het grensstation ressorteert geen enkele formaliteit behoeft te worden vervuld;

Overwegende dat alleen produkten, welke zich in de in artikel 9, lid 2, van het Verdrag bedoelde omstandigheden bevinden, voor de in deze verordening vervatte regeling in aanmerking kunnen komen; dat in het geval van bepaalde samengestelde produkten de restitutie niet voor de produkten zelf wordt vastgesteld, maar onder verwijzing naar de basisprodukten waaruit zij zijn samengesteld; dat het in de gevallen waarin voor een of meer bestanddelen de restitutie op een dergelijke wijze werd geïndividualiseerd, voldoende is dat dit bestanddeel onderscheidenlijk deze bestanddelen zelf zich in één van de in artikel 9, lid 2, van het Verdrag bedoelde situaties bevindt onderscheidenlijk bevinden of zich daarin niet meer bevindt onderscheidenlijk bevinden, louter vanwege het feit dat zij in andere produkten zijn verwerkt om de toekenning van de restitutie, onderscheidenlijk van het desbetreffende deel van de restitutie te rechtvaardigen; dat om rekening te houden met de bijzondere situatie van bepaalde bestanddelen, een lijst moet worden vastgesteld van de produkten, waarvoor de restituties worden beschouwd als uit hoofde van een bestanddeel te zijn vastgesteld;

Overwegende dat de restitutievoet afhankelijk is van de tariefindeling van het produkt; dat deze indeling voor bepaalde mengsels tot gevolg kan hebben dat een hogere restitutie wordt verleend dan economisch verantwoord is;

Overwegende dat derhalve bijzondere maatregelen moeten worden vastgesteld voor de bepaling van de restitutie voor mengsels;

Overwegende dat de kwaliteit van de produkten zodanig dient te zijn dat zij onder normale omstandigheden in de handel kunnen worden gebracht;

Overwegende dat, wanneer bij uitvoer een vooraf vastgestelde of in het kader van een inschrijving bepaalde restitutie wordt toegekend, geen uitvoerheffing wordt toegepast, aangezien de uitvoer moet geschieden onder de voorwaarden die vooraf zijn vastgesteld of in het kader van de inschrijving zijn bepaald; dat op overeenkomstige wijze moet worden bepaald dat, wanneer bij uitvoer een uitvoerheffing wordt toegepast, die vooraf is vastgesteld of in het kader van een inschrijving bepaald, deze uitvoer onder de gestelde voorwaarden moet geschieden en dat bijgevolg geen restitutie bij uitvoer kan worden toegekend;

Overwegende dat de uitvoer van zeer kleine hoeveelheden produkten van geen enkel economisch belang is en ertoe leidt dat de bevoegde diensten onnodig extra worden

[1] PB nr. L 113 van 30. 4. 1987, blz. 27.
[2] PB nr. L 25 van 31. 1. 1975, blz. 1.
[3] PB nr. L 270 van 23. 9. 1987, blz. 1.
[4] PB nr. L 107 van 22. 4. 1987, blz. 1.

belast; dat de bevoegde instanties van de Lid-Staten de bevoegdheid dienen te hebben voor dergelijke uitvoer geen restituties te betalen;

Overwegende dat, wanneer de restitutievoet naar gelang van de bestemming van de produkten verschilt, men zich ervan dient te vergewissen dat het produkt in het derde land of in één van de derde landen waarvoor de restitutie werd voorzien is ingevoerd; dat voor de uitvoertransacties die recht geven op een klein bedrag aan restitutie, een dergelijke maatregel zonder bezwaar kan worden versoepeld, voor zover de uitvoertransacties ten aanzien van de aankomst op de plaats van bestemming van de produkten voldoende waarborgen bieden;

Overwegende dat, ten einde de uitvoertransacties waarvoor naar gelang van de bestemming verschillende restituties worden toegekend, met de andere uitvoertransacties op gelijke voet te stellen, dient te worden bepaald dat het gedeelte van de restitutie berekend op basis van de laagste op de dag van uitvoer geldende restitutievoet, wordt uitbetaald zodra de exporteur het bewijs heeft geleverd dat het produkt het douanegebied van de Gemeenschap heeft verlaten;

Overwegende dat, wanneer de restitutie op de dag waarop zij vooraf wordt vastgesteld, voor alle bestemmingen dezelfde is, in sommige gevallen een bepaling geldt waarbij een verplichte bestemming wordt opgelegd; dat deze situatie moet worden beschouwd als een differentiëring van de restitutie ingeval de op de dag van uitvoer geldende restitutie lager is dan die op de dag van vaststelling vooraf, eventueel aangepast aan de dag van uitvoer;

Overwegende dat de exporteurs kunnen worden ontslagen van de verplichting de bewijzen van de aankomst ter bestemming van de landbouwprodukten te leveren, wanneer de restitutie bepaalde bedragen niet te boven gaat; dat met die regeling een met de bewijslevering verband houdende administratieve vereenvoudiging wordt beoogd;

Overwegende dat, ten einde voor de exporteurs de financiering van hun uitvoertransacties te vergemakkelijken, de Lid-Staten dienen te worden gemachtigd hun, zodra de uitvoeraangifte is aanvaard, de restitutie geheel of gedeeltelijk voor te schieten op voorwaarde dat dan door het stellen van een zekerheid wordt gewaarborgd dat dit voorschot zal worden terugbetaald ingeval later mocht blijken dat de restitutie niet had mogen worden betaald;

Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 565/80 algemene bepalingen zijn vastgesteld ten aanzien van de betaling, vóór de uitvoer, van een aan de uitvoerrestitutie gelijk zijnd bedrag;

Overwegende dat in artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 565/80 is bepaald dat die verordening van toepassing is op de produkten waarvoor een restitutie is vastgesteld die gelijk is aan of groter is dan nul; dat om een gelijke behandeling van de handelaars in de Gemeenschap te garanderen geen negatieve monetaire compenserende bedragen in aanmerking mogen worden genomen om te bepalen of al dan niet een restitutie is vastgesteld die gelijk is aan of groter dan nul; dat genoemde verordening derhalve ook van toepassing is op produkten en goederen waarvoor het negatieve monetaire compenserende bedrag hoger is dan de restitutie;

Overwegende dat in artikel 4, leden 5 en 6, van Verordening (EEG) nr. 565/80 is vastgesteld dat de dag waarop de basisprodukten onder douanecontrole worden geplaatst, bepalend is voor het restitutiebedrag of, indien de restitutie vooraf is vastgesteld, voor de daarop toe te passen aanpassingen; dat voor produkten of goederen die onder een stelsel van douane-entrepots of van vrije zones zijn geplaatst, die dag en ook de dag die voor het restitutiebedrag en eventuele aanpassingen daarvan bepalend is moeten worden gepreciseerd; dat die dagen zo moeten worden bepaald dat zij aan economische vereisten beantwoorden en dat gelijke behandeling van exporteurs uit de Lid-Staten gewaarborgd is;

Overwegende dat de dag die bepalend is voor de restitutievoet derhalve de dag moet zijn waarop de douaneautoriteiten de aangifte aanvaarden waarin de betrokkene te kennen geeft voornemens te zijn de produkten of goederen onder het in artikel 4 of 5 van Verordening (EEG) nr. 565/80 genoemde stelsel te plaatsen en deze na be- of verwerking of opslag met toekenning van een restitutie uit te voeren; dat die aangifte de nodige gegevens moet bevatten voor de berekening van de restituties en van de monetaire compenserende bedragen;

Overwegende dat een zekerheid moet worden gesteld om terugbetaling te garanderen als niet aan de voorwaarden voor het verlenen van de restitutie wordt voldaan; dat negatieve monetaire compenserende bedragen op de restituties in mindering moeten worden gebracht; dat het mogelijk is dat, in gevallen waarin het recht op restitutie niet wordt aangetoond, negatieve compenserende bedragen verschuldigd zijn geworden; dat de inning van die bedragen moet worden verzekerd;

Overwegende dat positieve monetaire compenserende bedragen instrumenten zijn die in het handelsverkeer met derde landen een soortgelijk effect hebben als restituties; dat bij vooruitbetaling van dergelijke bedragen dezelfde voorwaarden moeten gelden als voor restituties; dat vooruitbetaling van de restituties gevolgen heeft voor de geldigheidsduur van de uitvoercertificaten; dat, met het oog op gelijke behandeling in alle Lid-Staten, positieve monetaire compenserende bedragen uitsluitend vooraf moeten worden uitbetaald wanneer zij naast een restitutie worden toegekend;

Overwegende dat het vóór de uitvoer betaalde bedrag moet worden terugbetaald, wanneer er geen recht op de uitvoerrestitutie blijkt te bestaan of wanneer dit recht voor een lagere restitutie blijkt te gelden; dat, om misbruiken te voorkomen, bij terugbetaling een bijkomend bedrag moet worden betaald; dat, in gevallen van overmacht, geen bijkomend bedrag moet worden terugbetaald;

Overwegende dat een termijn voor de uitvoer van de betrokken produkten moet worden vastgesteld; dat bij de vaststelling van die termijn rekening moet worden gehouden met het bepaalde ten aanzien van uitvoercertificaten en voorfixatiecertificaten;

Overwegende dat de restitutie niet wordt toegekend wanneer de termijn voor de uitvoer of voor het leveren van de nodige bewijzen om de betaling van de restitutie te verkrijgen, overschreden zijn; dat het echter wenselijk is de

huidige regeling te versoepelen; dat daartoe, overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EEG) nr. 2220/85 van de Commissie [1], gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1181/87 [2], maatregelen moeten worden getroffen;

Overwegende dat bepaalde bestemmingen kunnen worden gelijkgesteld met uitvoer uit de Gemeenschap; dat produkten en goederen die worden geleverd aan bevoorradingsdepots later slechts voor bevoorrading mogen worden geleverd; dat leveranties aan dergelijke depots niet als op restituties rechtgevende definitieve uitvoer kunnen worden beschouwd;

Overwegende dat het bij aan de uitvoer voorafgaande opslag passend lijkt uitsluitend de behandelingen in aanmerking te nemen die geschikt zijn om de bewaring van de betrokken produkten of goederen in ongewijzigde staat te garanderen; dat ter verduidelijking moet worden bepaald dat deze behandelingen op de toe te passen restitutie geen enkele weerslag hebben;

Overwegende dat de exporteur of de vervoerder eventueel maatregelen moet nemen om te voorkomen dat de voor uitvoer bestemde produkten bederven tijdens de periode van 60 dagen volgende op het aanvaarden van de uitvoeraangifte en vóór het tijdstip waarop de produkten het douanegebied van de Gemeenschap hebben verlaten of de bestemming ervan hebben bereikt; dat diepvriezen één van die maatregelen is omdat daardoor de produkten in goede staat kunnen worden bewaard; dat daartoe moet worden bepaald dat de produkten tijdens genoemde periode mogen worden diepgevroren;

Overwegende dat de betaling van de restituties vóór de verwerking ten doel heeft communautaire produkten gelijk te stellen met die welke voor verwerking en wederuitvoer uit derde landen zijn ingevoerd;

Overwegende dat bij de produktiemethoden voor verwerkte produkten en bij de controleprocedures enige soepelheid is vereist;

Overwegende dat artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 1999/85 van de Raad [3] in het kader van de regeling „actieve veredeling" in een equivalentiestelsel voorziet;

Overwegende dat het equivalentiestelsel ook kan worden toegestaan voor de betaling van de restituties vóór de verwerking, aangezien het om twee soortgelijke regelingen gaat;

Overwegende dat produkten die niet voor restituties in aanmerking komen, geen equivalente produkten kunnen zijn;

Overwegende dat uit het bepaalde in Verordening (EEG) nr. 1687/76 van de Commissie [4], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3497/87 [5], blijkt dat interventieprodukten de voorgeschreven bestemming moeten bereiken; dat hieruit voortvloeit dat deze produkten niet door equivalente produkten kunnen worden vervangen;

Overwegende dat het in de bijzondere gevallen van bevoorrading van schepen en luchtvaartuigen en van levering aan de strijdkrachten mogelijk is de regels met betrekking tot de vaststelling van het restitutiebedrag te vereenvoudigen;

Overwegende dat in de Lid-Staten de produkten die met het oog op bepaalde bestemmingen worden geleverd, vrij van invoerrechten uit derde landen mogen worden ingevoerd; dat het dienstig is, voor zover deze afzet een zekere omvang heeft, de produkten uit de Gemeenschap op gelijke voet te behandelen als de uit derde landen ingevoerde produkten; dat dit met name het geval is voor de produkten die worden gebruikt voor de bevoorrading van schepen en luchtvaartuigen;

Overwegende dat de produkten die als scheepsproviand aan boord van schepen worden gebracht, voor verbruik aan boord bestemd zijn; dat deze produkten die als zodanig of na toebereiding aan boord worden verbruikt, voor de restitutie die voor de produkten als zodanig geldt, in aanmerking komen;

Overwegende dat, gezien het plaatsgebrek in luchtvaartuigen, de produkten moeten worden toebereid voordat zij aan boord worden gebracht; dat, met het oog op harmonisering, regels moeten worden vastgesteld op grond waarvan het mogelijk wordt voor de landbouwprodukten die aan boord van luchtvaartuigen worden verbruikt, dezelfde restituties te laten gelden als voor de produkten die na toebereiding aan boord van schepen worden verbruikt;

Overwegende dat de handel met betrekking tot de proviandering van schepen of luchtvaartuigen specifieke kenmerken vertoont die rechtvaardigen dat met betrekking tot de restitutie een bijzondere voorschottenregeling wordt ingevoerd;

Overwegende dat, wanneer de hierboven genoemde faciliteiten worden toegepast, de exporteurs ten onrechte van een gratis krediet zouden genieten indien later mocht blijken dat de restitutie niet had mogen worden betaald; dat onder deze omstandigheden gepaste maatregelen dienen te worden genomen om dit ongerechtvaardigd voordeel te voorkomen;

Overwegende dat ter vrijwaring van de concurrentiepositie van produkten uit de Gemeenschap die aan platforms in bepaalde gebieden in de nabijheid van Lid-Staten worden geleverd, voor deze leveranties hetzelfde restitutiebedrag zou moeten gelden als voor proviandering binnen de Gemeenschap; dat het betalen van een hogere restitutie dan het minimum voor leveranties voor een bepaalde bestemming alleen gerechtvaardigd is wanneer met voldoende zekerheid kan worden uitgemaakt dat de produkten die bestemming hebben bereikt; dat het leveren van produkten aan platforms in afgelegen delen van de zee uiteraard gespecialiseerd werk is zodat het mogelijk moet zijn daarop voldoende toezicht te houden; dat het redelijk lijkt voor deze leveranties het restitutiebedrag voor proviandering binnen de Gemeenschap toe te passen op voorwaarde dat passende controlemaatregelen worden vastgesteld; dat het

(1) PB nr. L 205 van 3. 8. 1985, blz. 5.
(2) PB nr. L 113 van 30. 4. 1987, blz. 31.
(3) PB nr. L 188 van 20. 7. 1985, blz. 1.
(4) PB nr. L 190 van 14. 7. 1976, blz. 1.
(5) PB nr. L 330 van 21. 11. 1987, blz. 30.

voor minder belangrijke leveringen mogelijk is in een vereenvoudigde procedure te voorzien; dat het, aangezien de territoriale wateren naar gelang van de Lid-Staat 3 tot 12 mijl beslaan, eveneens redelijk zou zijn alle leveranties aan platforms die zich meer dan 3 mijl uit de kust bevinden als export aan te merken;

Overwegende dat, wanneer een oorlogsschip van een Lid-Staat in volle zee door een vanuit een haven in de Gemeenschap opererend bevoorradingsschip van de marine wordt bevoorraad, een verklaring van een officiële instantie kan worden verkregen waarin wordt bevestigd dat de betrokken leverantie heeft plaatsgevonden; dat het redelijk zou zijn voor dergelijke leveranties hetzelfde restitutiebedrag toe te passen als voor leveranties voor proviandering in een haven van de Gemeenschap;

Overwegende dat het wenselijk is dat voor landbouwprodukten die als boordproviand voor schepen of luchtvaartuigen worden gebruikt, dezelfde restitutie geldt, ongeacht of ze aan boord van een zich in de Gemeenschap of daarbuiten bevindend schip of luchtvaartuig worden gebracht;

Overwegende dat voor de proviandering in derde landen directe of indirecte leveranties zijn toegestaan; dat voor iedere vorm van leverantie een specifieke controleregeling moet worden vastgesteld;

Overwegende dat op grond van artikel 1, lid 1, tweede alinea, van Richtlijn 81/177/EEG van de Raad van 24 februari 1981 betreffende de harmonisatie van de procedures voor de uitvoer van communautaire goederen [1] het eiland Helgoland niet mag worden beschouwd als een bestemming waarvoor recht op restituties ontstaat; dat het verbruik van landbouwprodukten van de Gemeenschap op het eiland Helgoland moet worden vergemakkelijkt; dat daartoe de nodige maatregelen dienen te worden genomen;

Overwegende dat, indien bij een latere beschikking het verzoek tot terugbetaling of kwijtschelding van de rechten wordt afgewezen, voor de produkten eventueel een uitvoerrestitutie kan worden toegekend of voor deze, naar gelang van het geval, een heffing of een belasting bij uitvoer zal moeten worden betaald; dat dienovereenkomstig bijzondere bepalingen moeten worden opgenomen;

Overwegende dat de legereenheden die in een derde land zijn gestationeerd, doch niet onder dat land ressorteren, en de in een derde land gevestigde internationale organisaties en diplomatieke vertegenwoordigingen zich in het algemeen met vrijdom van invoerrechten bevoorraden; dat het mogelijk is voor de legereenheden die onder een Lid-Staat of onder een internationale organisatie waarvan ten minste één Lid-Staat deel uitmaakt, ressorteren, voor de internationale organisaties waarvan ten minste één Lid-Staat deel uitmaakt en voor de diplomatieke vertegenwoordigingen, bijzondere maatregelen vast te stellen;

Overwegende dat moet worden bepaald dat de restitutie wordt betaald in de Lid-Staat op het grondgebied waarvan de uitvoeraangifte aanvaard is;

Overwegende dat het kan voorkomen dat als gevolg van omstandigheden die niet aan de exporteur zijn toe te rekenen, het controle-exemplaar niet kan worden overgelegd, hoewel het produkt het douanegebied van de Gemeenschap heeft verlaten of een bijzondere bestemming heeft bereikt; dat een dergelijke situatie een belemmering voor de handel kan vormen; dat in dergelijke gevallen andere documenten als gelijkwaardig dienen te worden erkend;

Overwegende dat om redenen van goed administratief beheer dient te worden geëist, dat het verzoek en alle andere, voor de uitbetaling van de restitutie nodige documenten binnen een redelijke termijn worden ingediend, behalve in geval van overmacht, met name indien deze termijn niet in acht kan worden genomen ingevolge niet aan belanghebbende te wijten ambtelijke vertraging;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Monetair Comité en met de adviezen van alle betrokken comités van beheer,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

TITEL 1

WERKINGSSFEER VAN DE VERORDENING

Artikel 1

Onverminderd afwijkende bepalingen van de bijzondere communautaire regelingen voor bepaalde produkten worden in deze verordening voor het stelsel van restituties bij de uitvoer, hierna te noemen „restituties", dat bij:

- de artikelen 20 en 28 van Verordening nr. 136/66/EEG (oliën en vetten),
- artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 804/68 (melk en zuivelprodukten),
- artikel 18 van Verordening (EEG) nr. 805/68 (rundvlees),
- artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 727/70 (ruwe tabak),

[1] PB nr. L 83 van 30. 3. 1981, blz. 40.

— artikel 30 van Verordening (EEG) nr. 1035/72 (groenten en fruit),

— artikel 19 van Verordening (EEG) nr. 1785/81 (suiker en isoglucose),

— artikel 16 van Verordening (EEG) nr. 2727/75 (granen),

— artikel 15 van Verordening (EEG) nr. 2759/75 (varkensvlees),

— artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 2771/75 (eieren),

— artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 2777/75 (slachtpluimvee),

— artikel 25 van Verordening (EEG) nr. 3796/81 (visserijprodukten),

— artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 1418/76 (rijst),

— de artikelen 11 en 12 van Verordening (EEG) nr. 426/86 (op basis van groenten en fruit verwerkte produkten),

— artikel 56 van Verordening (EEG) nr. 822/77 (wijn),

werd ingevoerd, gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen vastgesteld.

Artikel 2

1. Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

a) „produkt":
   — de landbouwprodukten die onder bijlage II van het Verdrag vallen, en
   — de landbouwprodukten die worden uitgevoerd in de vorm van goederen die niet onder bijlage II van het Verdrag vallen, bedoeld in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 3035/80 van de Raad [1];

b) „rechten bij invoer": de douanerechten en heffingen van gelijke werking, alsmede de landbouwheffingen en andere, in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid of in dat van de specifieke regelingen voor het handelsverkeer in bepaalde, door verwerking van landbouwprodukten verkregen goederen vastgestelde belastingen bij invoer;

c) „Lid-Staat van uitvoer": de Lid-Staat waar de aangifte ten uitvoer wordt aanvaard.

2. De in het kader van een inschrijving bepaalde restituties zijn vooraf vastgestelde restituties.

TITEL 2

UITVOER NAAR DERDE LANDEN

HOOFDSTUK 1

RECHT OP RESTITUTIE

Afdeling 1

Algemene bepalingen

Artikel 3

1. Onder de „dag van uitvoer" wordt verstaan de dag waarop de douaneautoriteit de aangifte ten uitvoer aanvaardt, waarin is vermeld dat een restitutie zal worden gevraagd.

2. De dag waarop de aangifte ten uitvoer wordt aanvaard, is bepalend voor:

a) de restitutievoet, ingeval de restitutie niet vooraf werd vastgesteld,

b) de in voorkomend geval uit te voeren aanpassingen van de restitutievoet, ingeval de restitutie vooraf werd vastgesteld.

3. Elke handeling die dezelfde rechtsgevolgen heeft als de aanvaarding van de aangifte ten uitvoer, wordt met die aanvaarding gelijkgesteld.

4. De dag van uitvoer is bepalend voor de vaststelling van hoeveelheid, aard en kenmerken van het uitgevoerde produkt.

5. Op het document dat bij de uitvoer wordt gebruikt om een restitutie te verkrijgen moeten alle nodige gegevens voor de berekening van de restitutie worden vermeld, met name:

a) de omschrijving van de produkten volgens de voor de restituties gebruikte nomenclatuur;

b) de nettohoeveelheid van deze produkten of, in voorkomend geval, de hoeveelheid in de meeteenheid die voor de berekening van de restitutie in aanmerking moet worden genomen;

c) voor zover nodig voor de berekening van de restitutie, de samenstelling van de betrokken produkten of een verwijzing naar deze samenstelling.

Ingeval het in dit lid bedoelde document de aangifte ten uitvoer is, moet deze eveneens de genoemde gegevens bevatten evenals de vermelding „restitutiecode".

---

[1] PB nr. L 323 van 29. 11. 1980, blz. 27.

6. Op het tijdstip van deze aanvaarding of van deze handeling worden de produkten onder douanecontrole geplaatst tot zij het douanegebied van de Gemeenschap verlaten.

Artikel 4

1. Onverminderd het bepaalde in de artikelen 5 en 16, mag de restitutie slechts worden uitbetaald als het bewijs is geleverd dat de produkten waarvoor de uitvoeraangifte is aanvaard, uiterlijk zestig dagen na die aanvaarding in ongewijzigde staat het douanegebied van de Gemeenschap hebben verlaten.

2. Voor de toepassing van deze verordening worden voor de proviandering van boor- of produktieplatforms als bedoeld in artikel 42, lid 1, onder a), geleverde produkten geacht het douanegebied van de Gemeenschap te hebben verlaten.

3. Het invriezen van de produkten of goederen laat het bepaalde in lid 1 onverlet.

Dit geldt eveneens voor herverpakking indien deze niet leidt tot een verandering ten aanzien van de onderverdeling van de gecombineerde nomenclatuur of de onderverdeling van de nomenclatuur die voor de restituties of voor andere bedragen bij uitvoer wordt gebruikt. Deze herverpakking mag eerst plaatsvinden nadat de douaneautoriteiten vooraf ervan in kennis zijn gesteld en ermee hebben ingestemd.

Bij herverpakking wordt het in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 2823/87 bedoelde controle-exemplaar T 5 dienovereenkomstig ingevuld.

4. Indien de in lid 1 vermelde termijn ten gevolge van overmacht niet in acht kon worden genomen, kan deze termijn op verzoek van de exporteur worden verlengd met een door de bevoegde instantie van de Lid-Staat waar de aangifte ten uitvoer is aanvaard, op grond van de aangevoerde omstandigheid nodig geoordeelde termijn.

Artikel 5

1. Voor betaling van de al dan niet gedifferentieerde restitutie geldt niet alleen de voorwaarde dat het produkt het douanegebied van de Gemeenschap heeft verlaten, maar ook dat:

a) wanneer ernstige twijfel bestaat omtrent de werkelijke bestemming van het produkt,

of

b) wanneer het produkt opnieuw in de Gemeenschap zou kunnen worden ingevoerd als gevolg van het verschil tussen het restitutiebedrag voor het uitgevoerde produkt en het bedrag van de rechten bij invoer voor eenzelfde produkt op de dag waarop de aangifte ten uitvoer wordt aanvaardt,

het produkt binnen twaalf maanden na de datum waarop de aangifte ten uitvoer is aanvaard, in een derde land en, in voorkomend geval, in een bepaald derde land is ingevoerd, tenzij het tijdens het vervoer als gevolg van overmacht verloren is gegaan. In de in artikel 47 vastgestelde omstandigheden kunnen evenwel bijkomende termijnen worden toegestaan.

In de in de eerste alinea bedoelde gevallen zijn artikel 17, lid 3, en artikel 18 van toepassing.

Bovendien kunnen de bevoegde instanties van de Lid-Staten bijkomende bewijzen verlangen waarmee ten genoegen van die instanties wordt aangetoond dat het produkt in het derde land van invoer werkelijk in ongewijzigde staat op de markt is gebracht.

2. Wanneer de rechten bij invoer geheel of gedeeltelijk „ad valorem" worden bepaald, stelt de Commissie volgens de procedure bedoeld in artikel 38 van Verordening nr. 136/66/EEG en in de overeenkomstige artikelen van de andere verordeningen betreffende een gemeenschappelijke ordening van de markten de gevallen vast waarin het bepaalde in lid 1, onder b), daadwerkelijk wordt toegepast.

Wanneer omtrent de werkelijke bestemming van de produkten ernstige twijfel bestaat, kan de Commissie de Lid-Staten verzoeken om de bepalingen van lid 1 toe te passen.

3. Wanneer het produkt na het douanegebied van de Gemeenschap te hebben verlaten, onderweg als gevolg van overmacht verloren gaat, wordt in geval van:

— een gedifferentieerde restitutie het overeenkomstig artikel 20 bepaalde gedeelte van de restitutie betaald,

— een niet-gedifferentieerde restitutie het totale restitutiebedrag betaald.

Artikel 6

Indien een produkt waarvoor de aangifte ten uitvoer is aanvaard, alvorens het douanegebied van de Gemeenschap te verlaten, over een ander communautair grondgebied dan dat van de Lid-Staat op het grondgebied waarvan die aangifte is aanvaard wordt vervoerd, wordt het bewijs dat dit produkt het douanegebied van de Gemeenschap heeft verlaten, geleverd door overlegging van het naar behoren ingevulde origineel van het controle-exemplaar T 5 bedoeld in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 2823/87.

De vakken 33, 103, 104 en, in voorkomend geval, 105 van het controle-exemplaar worden ingevuld. Vak 104 wordt dienovereenkomstig ingevuld.

Artikel 7

1. Wanneer het produkt in de Lid-Staat waar de aangifte ten uitvoer is aanvaard, onder een van de in titel IV,

hoofdstuk I, van Verordening (EEG) nr. 1062/87 bedoelde regelingen wordt geplaatst om naar een station van bestemming buiten het douanegebied van de Gemeenschap te worden vervoerd of aan een geadresseerde aldaar te worden geleverd, behoeft voor de betaling van de restitutie het in artikel 6 bedoelde bewijs niet te worden overgelegd.

2. Voor de toepassing van lid 1 ziet het bevoegde douanekantoor erop toe dat op het met het oog op de betaling van de restitutie afgegeven document de volgende vermelding wordt aangebracht: „Heeft het douanegebied van de Gemeenschap verlaten onder de regeling vereenvoudigd communautair douanevervoer per spoor of in grote containers".

3. Het douanekantoor waar de produkten onder een van de in lid 1 bedoelde regelingen worden geplaatst, mag een wijziging van de vervoerovereenkomst die tot gevolg heeft dat het vervoer binnen de Gemeenschap wordt beëindigd, slechts toestaan indien vaststaat:

— dat een reeds betaalde restitutie is terugbetaald,

of

— dat de betrokken diensten het nodige hebben gedaan opdat de restitutie niet wordt uitbetaald.

Indien echter de restitutie krachtens lid 1 is uitbetaald en het produkt het douanegebied van de Gemeenschap niet binnen de vastgestelde termijn heeft verlaten, stelt het bevoegde douanekantoor de met de uitbetaling van de restitutie belaste instantie daarvan in kennis en deelt het die instantie zo spoedig mogelijk alle nodige gegevens mee. In dat geval wordt aangenomen dat de restitutie onverschuldigd is uitbetaald.

4. Wanneer een produkt waarvoor in een Lid-Staat de aangifte ten uitvoer is aanvaard en dat zich in het kader van de regeling voor extern communautair douanevervoer in het verkeer bevindt, in een andere Lid-Staat onder één van de in titel IV, hoofdstuk I, van Verordening (EEG) nr. 1062/87 vastgestelde regelingen wordt geplaatst om naar een station van bestemming buiten het douanegebied van de Gemeenschap te worden vervoerd of aan een geadresseerde aldaar te worden geleverd, wordt bij het douanekantoor waar het produkt onder een van de bovenbedoelde regelingen wordt geplaatst in het vak „controle van het gebruik en/of de bestemming" op de keerzijde van het origineel van het in artikel 6 bedoelde controle-exemplaar T 5 bij de „opmerkingen" één van de onderstaande vermeldingen aangebracht:

— Salida del territorio aduanero de la Comunidad bajo el régimen de tránsito comunitario simplificado por ferrocarril o en contenedores grandes.
  — Documento de transporte:
    tipo: .....
    número: .....
  — Fecha de aceptación para el transporte por parte de la administración ferroviaria o de la empresa de transportes de que se trate: .....

— Udgang af Fællesskabets toldområde i henhold til ordningen for den forenklede procedure for fællesskabsforsendelse med jernbane/store containere.
  — Transportdokument:
    type: .....
    nummer: .....
  — Dato for overtagelse ved jernbane eller ved det pågældende transportfirma: .....

— Ausgang aus dem Zollgebiet der Gemeinschaft im Rahmen des vereinfachten gemeinschaftlichen Versandverfahrens mit der Eisenbahn oder in Großbehältern.
  — Beförderungspapier:
    Art: .....
    Nummer: .....
  — Zeitpunkt der Annahme zur Beförderung durch die Eisenbahnverwaltung oder das betreffende Beförderungsunternehmen: .....

— Έξοδος από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας υπό το απλοποιημένο καθεστώς της κοινοτικής διαμετακόμισης με σιδηρόδρομο ή μεγάλα εμπορευματοκιβώτια.
  — Έγγραφο μεταφοράς:
    τύπος: .....
    αριθ.: .....
  — Ημερομηνία αποδοχής για μεταφορά από τη σιδηροδρομική αρχή ή την ενδιαφερόμενη εταιρεία μεταφοράς: .....

— Exit from the customs territory of the Community under the simplified Community transit procedure for carriage by rail or large containers.
  — Transport document:
    type: .....
    number: .....
  — Date of acceptance for carriage by the railway authorities or the transport undertaking concerned: .....

— Sortie du territoire douanier de la Communauté sous le régime du transit communautaire simplifié par fer ou par grands conteneurs.
  — Document de transport:
    espèce: .....
    numéro: .....
  — Date d'acceptation pour le transport par l'administration des chemins de fer ou par l'entreprise de transports concernée: .....

— Uscita dal territorio doganale della Comunità in regime di transito comunitario semplificato per ferrovia o grandi contenitori.
  — Documento di trasporto:
    tipo: .....
    numero: .....
  — Data di accettazione per il trasporto da parte delle ferrovie o dell'impresa di trasporto interessata: .....

— Uitgang uit het douanegebied van de Gemeenschap onder de regeling vereenvoudigd communautair douanevervoer per spoor of in grote containers.

— Vervoerdocument:

type: .....

nummer: .....

— Datum van aanneming ten vervoer door de betrokken spoorwegadministratie of de betrokken vervoerondernemening: .....

— Saída do território aduaneiro da Comunidade ao abrigo do regime do trânsito comunitário simplificado por caminho-de-ferro ou em grandes contentores.

— Documento de transporte:

tipo: .....

número: .....

— Data de aceitação para o transporte pela administração dos caminhos-de-ferro ou pela empresa de transporte interessada: .....

Bij een wijziging van de vervoerovereenkomst die tot gevolg heeft dat het vervoer binnen de Gemeenschap wordt beëindigd, is lid 3 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 8

1. Restituties worden slechts verleend voor produkten die zich in een van de in artikel 9, lid 2, van het Verdrag bedoelde omstandigheden bevinden, ook indien de verpakkingen niet aan de betrokken voorwaarden voldoen.

Voor produkten waarin handelsverkeer heeft plaatsgevonden tussen een nieuwe Lid-Staat en de Gemeenschap in haar samenstelling vóór de toetreding van die nieuwe Lid-Staat wordt de restitutie echter slechts verleend indien het compenserende bedrag „toetreding" is geïnd dat eventueel in de Lid-Staat van uitvoer op deze produkten van toepassing is.

2. Bij de uitvoer van samengestelde produkten waarvoor een voor een of meer bestanddelen daarvan vastgestelde restitutie geldt, wordt de op dit bestanddeel, onderscheidenlijk deze bestanddelen betrekking hebbende restitutie toegekend voor zover het bestanddeel voldoet, onderscheidenlijk de bestanddelen voldoen aan de in artikel 9, lid 2, van het Verdrag genoemde omstandigheden.

De restitutie wordt eveneens toegekend wanneer het bestanddeel, onderscheidenlijk de bestanddelen waarvoor de restitutie wordt gevraagd, zich in een van de in artikel 9, lid 2, van het Verdrag genoemde omstandigheden bevond, onderscheidenlijk bevonden en uitsluitend als gevolg van verwerking ervan in andere produkten zich daarin niet meer bevindt, onderscheidenlijk bevinden.

3. Voor de toepassing van lid 2 worden als voor een bestanddeel vastgestelde restituties aangemerkt de restituties die gelden voor:

— de produkten van de sectoren granen, eieren, rijst, suiker en melk en zuivelprodukten, die in de vorm van goederen bedoeld in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 3035/80 worden uitgevoerd;

— witte suiker en ruwe suiker van post 1701 van de gecombineerde nomenclatuur, glucose en glucosestroop van de onderverdelingen 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50 van de gecombineerde nomenclatuur, isoglucose van de onderverdelingen 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10, 1702 90 30 van de gecombineerde nomenclatuur alsmede bietwortelsuikerstroop en rietsuikerstroop van de onderverdelingen 1702 60 90, 1702 90 90 van de gecombineerde nomenclatuur die in de vorm van de produkten genoemd in artikel 1, lid 1, onder b), van Verordening (EEG) nr. 426/86 worden uitgevoerd;

— de produkten van de sectoren melk en zuivelprodukten en suiker die in de vorm van produkten van de onderverdelingen 0402 10 91 tot en met 99, 0402 29, 0402 99, 0403 10 31 tot en met 39, 0403 90 31 tot en met 39, 0403 90 61 tot en met 69, 0404 10 19 en 99, 0404 90 51 tot en met 99 van de gecombineerde nomenclatuur worden uitgevoerd;

— de produkten van de sector granen die in de vorm van produkten van de onderverdelingen 2309 10 11 tot en met 70, 2309 90 31 tot en met 70 van de gecombineerde nomenclatuur worden uitgevoerd en zijn vermeld in bijlage A bij Verordening (EEG) nr. 2727/75;

— produkten van de sector melk en zuivelprodukten die in de vorm van produkten van de onderverdelingen 2309 10 11 tot en met 70, 2309 90 31 tot en met 70 van de gecombineerde nomenclatuur worden uitgevoerd en zijn vermeld in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 804/68.

Artikel 9

1. De restitutie voor mengsels van hoofdstuk 2, 10 of 11 van de gecombineerde nomenclatuur is:

a) voor mengsels waarvan een van de bestanddelen ten minste 90 gewichtspercenten uitmaakt, de voor dit bestanddeel geldende restitutie;

b) voor andere mengsels de restitutie welke geldt voor het bestanddeel waarop de laagste restitutie van toepassing is. Wanneer een of meer bestanddelen van deze mengsels niet voor een restitutie in aanmerking komen, wordt voor deze mengsels geen restitutie verleend.

2. Lid 1 is niet van toepassing op mengsels waarvoor een specifieke berekeningsmethode is vastgesteld.

Artikel 10

1. Wanneer de toekenning van de restitutie afhankelijk wordt gesteld van de communautaire oorsprong van het

produkt, is de exporteur verplicht de oorsprong aan te geven overeenkomstig de geldende communautaire normen.

2. Voor de toepassing van artikel 15, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 766/68 dient de exporteur te verklaren dat de suiker aan een van de bij deze verordening vastgestelde voorwaarden voldoet en dient hij die uitdrukkelijk te vermelden.

Voor de toepassing van artikel 5, lid 1, onder b), van Verordening (EEG) nr. 326/71 is de exporteur verplicht aan te geven dat de tabak afkomstig is van de oogst voor welke de restitutie wordt aangevraagd.

3. De in de leden 1 en 2 bedoelde aangiften worden onder dezelfde voorwaarden als de overige elementen van de aangifte ten uitvoer geverifieerd.

Artikel 11

De restitutie behoeft niet te worden betaald als het bedrag daarvan per aanvraag die een of meer aangiften ten uitvoer betreft, gelijk is aan of lager is dan 25 Ecu.

Artikel 12

De bepalingen inzake de vaststelling vooraf van de restitutievoet en inzake de uit te voeren aanpassingen van de restitutievoet gelden slechts voor produkten waarvoor een restitutievoet is vastgesteld die met een cijfer gelijk aan of hoger dan nul is uitgedrukt.

Artikel 13

Restituties worden niet verleend indien de produkten niet van gezonde handelskwaliteit zijn en als de geschiktheid voor menselijke consumptie, voor zover zij daarvoor zijn bestemd, wegens de eigenschappen ervan of de toestand waarin zij zich bevinden, geheel of in aanzienlijke mate is verloren gegaan.

Artikel 14

1. Bij uitvoer van produkten waarop een uitvoerheffing of uitvoerbelasting wordt toegepast die vooraf is vastgesteld of in het kader van een inschrijving is bepaald, wordt geen restitutie verleend.

2. Wanneer voor een of meer bestanddelen van een samengesteld produkt vooraf een uitvoerheffing of uitvoerbelasting is vastgesteld, wordt voor dit bestanddeel, onderscheidenlijk voor deze bestanddelen geen restitutie verleend.

Artikel 15

Voor produkten die aan boord van schepen zijn verkocht of uitgedeeld en aansluitend daarop wederom in de Gemeenschap kunnen worden binnengebracht met gebruikmaking van de vrijstellingen als bepaald in Verordening (EEG) nr. 918/83 van de Raad [1], wordt geen restitutie verleend.

Afdeling 2

Gedifferentieerde restitutie

Artikel 16

1. In geval van toepassing van een gedifferentieerde restitutievoet naar gelang van de bestemming, wordt de restitutie slechts betaald als de in de artikelen 17 en 18 vastgestelde bijkomende voorwaarden zijn vervuld.

2. Als op de dag waarop de restitutie vooraf wordt vastgesteld voor alle bestemmingen een zelfde restitutievoet van toepassing is en een bepaling inzake verplichte bestemming geldt, wordt deze omstandigheid als een differentiatie van de restitutievoet naar bestemming beschouwd, indien de restitutievoet die geldt op de dag waarop de aangifte ten uitvoer wordt aanvaard, lager is dan de vooraf vastgestelde voet, in voorkomend geval aangepast naar de dag waarop die aanvaarding plaatsvindt.

Artikel 17

1. Het produkt moet binnen twaalf maanden na de datum waarop de aangifte ten uitvoer is aanvaard, in het derde land of in een van de derde landen waarvoor de restitutie is vastgesteld, in ongewijzigde staat zijn ingevoerd. Onder de in artikel 47 vastgestelde voorwaarden kunnen evenwel bijkomende termijnen worden toegekend.

2. Als produkten die in ongewijzigde staat zijn ingevoerd, worden aangemerkt produkten ten aanzien waarvan op geen enkele manier blijkt dat be- of verwerking heeft plaatsgevonden.

Evenwel geldt dat:

— de in artikel 28, lid 4, genoemde behandelingen om de produkten in ongewijzigde staat te bewaren, slechts mogen worden verricht als in de lijst van restituties het in het derde land ingevoerde produkt niet onder een andere onderverdeling van de voor de restituties gebruikte nomenclatuur valt, voor welke onderverdeling een restitutie voet is vastgesteld die niet die voor het uitgevoerde produkt is;

— wanneer een produkt, alvorens het is ingevoerd, een be- of verwerking heeft ondergaan, het toch wordt geacht

[1] PB nr. L 105 van 23. 4. 1983, blz. 1.

in ongewijzigde staat te zijn ingevoerd, op voorwaarde dat die be- of verwerking is gebeurd in het derde land waar alle bij de be- of verwerking verkregen produkten zijn ingevoerd.

3. Het produkt wordt als ingevoerd beschouwd wanneer de douaneformaliteiten voor invoer tot verbruik in het derde land zijn vervuld.

Artikel 18

1. Het bewijs dat deze douaneformaliteiten zijn vervuld, wordt geleverd door overlegging van:

a) het desbetreffende douanedocument, dan wel een kopie of een fotokopie daarvan, welke hetzij door de instantie die het origineel heeft geviseerd, hetzij door een officiële instantie van het betrokken derde land, hetzij door een officiële instantie van een Lid-Staat voor eensluidend is gewaarmerkt,

of

b) het certificaat van inklaring, opgesteld op een formulier van het in bijlage II opgenomen model in een of meer officiële talen van de Gemeenschap en in een in het betrokken derde land gebruikte taal,

of

c) enig ander door de douanediensten van het betrokken derde land geviseerd document waarin de produkten worden geïdentificeerd en de bedragen worden aangegeven en waaruit blijkt dat de produkten in dat land in het vrije verkeer zijn gebracht.

2. Indien evenwel door omstandigheden buiten de wil van de exporteur geen enkel van de in lid 1 genoemde documenten kan worden overgelegd of indien deze documenten onvoldoende worden geacht, kan het bewijs dat de douaneformaliteiten voor invoer tot verbruik zijn vervuld, geacht worden te zijn geleverd door overlegging van een of meer van de volgende documenten:

a) een kopie van het in het derde land of in een van de derde landen waarvoor de restitutie is vastgesteld, afgegeven of geviseerde lossingsdocument;

b) een verklaring inzake de lossing, die door een in het land van bestemming gevestigde of voor dat land bevoegde officiële instantie van een van de Lid-Staten is afgegeven en waaruit bovendien blijkt dat het produkt het havengebied heeft verlaten of althans dat het, voor zover deze instantie bekend, met het oog op wederuitvoer ervan niet opnieuw is verladen;

c) een verklaring inzake de lossing, die door een op internationaal niveau in controle en toezicht gespecialiseerde en door de Lid-Staat waar de douaneformaliteiten bij uitvoer zijn vervuld, erkende firma is opgesteld en waaruit bovendien blijkt dat het produkt het havengebied heeft verlaten of althans dat het, voor zover deze firma bekend, met het oog op wederuitvoer ervan niet opnieuw is verladen;

d) een door een in de Gemeenschap gevestigde erkende douane-expediteur afgegeven bankdocument, waaruit blijkt dat, wanneer het in bijlage III genoemde derde landen betreft, op de rekening die de exporteur bij de erkende douane-expediteur heeft lopen, het bedrag voor de betrokken uitvoer is gecrediteerd;

e) een door een officiële instantie van het betrokken derde land afgegeven verklaring van overname, wanneer het om een aankoop door dat land of door een officiële instantie van dat land of om een voedselhulptransactie gaat;

f) een door een internationale organisatie afgegeven verklaring van overname wanneer het om een voedselhulptransactie gaat;

g) een verklaring van overname door een instantie van een derde land waarvan voor de toepassing van artikel 43 van Verordening (EEG) nr. 3183/80 van de Commissie [1] inschrijvingen kunnen worden aanvaard, indien het een aankoop door die instantie betreft.

3. Bovendien moet de exporteur in alle gevallen een kopie of fotokopie van het vervoerdocument overleggen.

4. De Commissie kan volgens de procedure van artikel 38 van Verordening nr. 136/66/EEG en de overeenkomstige artikelen van de andere verordeningen houdende een gemeenschappelijke ordening der markten, bepalen dat in nader vast te stellen bijzondere gevallen het bewijs van de invoer als bedoeld in de leden 1 en 2 door overlegging van een bijzonder document of anderszins kan worden geleverd.

Artikel 19

1. De Lid-Staten kunnen de exporteur van de verplichting ontslaan de andere in artikel 18 bedoelde bewijsstukken dan het vervoerdocument over te leggen, indien het een transactie betreft waarvoor voldoende zekerheden bestaan ten aanzien van de aankomst ter bestemming van de produkten waarvoor een aangifte ten uitvoer is opgemaakt, en die recht geeft op een restitutie van ten hoogste:

a) 1 000 Ecu voor de produkten die vallen onder artikel 1, lid 2, onder c), van Verordening nr. 136/66/EEG;

b) 1 000 Ecu voor andere dan de onder a) bedoelde produkten, wanneer het derde land van bestemming een Europees derde land is;

c) 5 000 Ecu voor andere dan de onder a) bedoelde produkten, wanneer het derde land van bestemming een niet-Europees derde land is.

2. Voor de toepassing van lid 1 worden het eventuele monetaire compenserende bedrag, met inbegrip van de monetaire coëfficient, en het eventuele compenserende bedrag toetreding buiten beschouwing gelaten.

---

[1] PB nr. L 338 van 13. 12. 1980, blz. 1.

Artikel 20

1. In afwijking van de bepalingen van artikel 16 wordt, onverminderd het bepaalde in artikel 5, een deel van de restitutie betaald zodra het bewijs is geleverd dat het produkt het douanegebied van de Gemeenschap heeft verlaten.

Wanneer het uit te betalen bedrag niet groter is dan 1 000 Ecu, kan de Lid-Staat de betaling van dat bedrag uitstellen tot de betaling van het totale bedrag van de restitutie, behalve ingeval de betrokken exporteur verklaart dat hij met betrekking tot de bedoelde uitvoer geen aanspraak zal maken op verlening van een aanvullend bedrag.

2. Het in lid 1 bedoelde deel van de restitutie wordt berekend:

a) bij uitvoer zonder vaststelling vooraf van de restitutie:

aan de hand van de laagste restitutievoet die van toepassing was op de dag waarop de aangifte ten uitvoer is aanvaard, op voorwaarde dat die restitutievoet voor de betrokken produkten voor alle derde landen geldt;

b) bij uitvoer met vaststelling vooraf van de restitutie en indien de bestemming niet verplicht is:

aan de hand van de laagste restitutievoet die van toepassing was op de dag waarop de aanvraag van het uitvoercertificaat of van de voorfixatie is ingediend, op voorwaarde dat die restitutievoet voor de betrokken produkten voor alle derde landen geldt; de bedoelde restitutievoet wordt eventueel aangepast op de dag waarop de aangifte ten uitvoer wordt aanvaard;

c) bij uitvoer met vaststelling vooraf van de restitutie en indien de bestemming verplicht is:

— aan de hand van de restitutievoet die overeenkomstig het bepaalde onder b) is berekend indien deze lager is dan die berekend overeenkomstig het bepaalde onder a),

— aan de hand van de restitutievoet die overeenkomstig het bepaalde onder a) is berekend indien deze lager is dan die berekend overeenkomstig het bepaalde onder b),

op voorwaarde dat die restitutievoeten voor de betrokken produkten voor alle derde landen gelden op de dag waarop de aangifte ten uitvoer wordt aanvaard en op de dag waarop de aanvraag van het uitvoer- of het voorfixatiecertificaat wordt ingediend.

3. Wanneer een restitutievoet is bepaald in het kader van een inschrijving met verplichte bestemming, wordt de niet-vaststelling van een periodieke restitutie of de eventuele vaststelling van een periodieke restitutie voor deze verplichte bestemming, op de datum waarop de aanvraag van een certificaat wordt ingediend en op de datum waarop de aangifte ten uitvoer wordt aanvaard, voor de bepaling van de laagste restitutievoet niet in aanmerking genomen.

Artikel 21

1. De bepalingen van dit artikel zijn van toepassing bij uitvoer van een produkt op basis van een uitvoer- of voorfixatiecertificaat met verplichte bestemming.

2. Ingeval het produkt de verplichte bestemming niet heeft bereikt, wordt slechts het overeenkomstig artikel 20 berekende deel van de restitutie betaald.

3. Wanneer het produkt door overmacht een andere bestemming krijgt dan die waarvoor het certificaat is afgegeven, wordt op verzoek van de exporteur een restitutie uitbetaald indien hij van de overmacht en van de werkelijke bestemming van het produkt het bewijs levert; het bewijs omtrent de werkelijke bestemming wordt overeenkomstig de artikelen 17 en 18 geleverd.

4. Wanneer bij toepassing van lid 3 de restitutie vooraf is vastgesteld, wordt bij de berekening van de toe te passen restitutie aangenomen dat de exporteur de restitutie voor de werkelijke bestemming vooraf heeft laten vaststellen, indien

— een verzoek om vaststelling vooraf van de restitutie voor de werkelijke bestemming mogelijk was geweest op de datum waarop het verzoek om vaststelling vooraf van de restitutie voor de verplichte bestemming is ingediend, en

— het certificaat met vaststelling vooraf van de restitutie dat voor de werkelijke bestemming zou zijn afgegeven, geldig zou zijn geweest op de dag waarop de douaneformaliteiten als bedoeld in artikel 22, lid 1, onder b), van Verordening (EEG) nr. 3183/80 zijn vervuld.

Indien de in de eerste alinea gestelde voorwaarden niet zijn vervuld, wordt de toe te passen restitutie berekend op basis van het restitutiebedrag dat voor de werkelijke bestemming gold op de dag waarop de aangifte ten uitvoer is aanvaard. Indien de overeenkomstig deze alinea berekende restitutie evenwel hoger is dan de overeenkomstig de eerste alinea berekende, geldt de laatstgenoemde restitutie.

5. Wanneer een produkt wordt uitgevoerd met een in het kader van artikel 43 van Verordening (EEG) nr. 3183/80 afgegeven certificaat en de restitutie naar bestemming is gedifferentieerd, wordt de vooraf vastgestelde restitutie slechts toegekend indien de exporteur, naast de in artikel 18 bedoelde bewijzen, het bewijs levert dat het produkt, in het kader van de op het certificaat vermelde inschrijving, in het derde land van invoer aan de in de inschrijvingsvoorwaarden genoemde instantie is afgeleverd.

HOOFDSTUK 2

VOORUITBETALING OP DE RESTITUTIE IN GEVAL VAN RECHTSTREEKSE UITVOER

Artikel 22

1. Zodra de aangifte ten uitvoer is aanvaard, schieten de Lid-Staten op verzoek van de exporteur het restitutiebedrag geheel of gedeeltelijk voor, op voorwaarde dat een zekerheid wordt gesteld die gelijk is aan het bedrag van het voorschot, verhoogd met 15 %.

De Lid-Staten kunnen bepalen onder welke voorwaarden om vooruitbetaling van een deel van de restitutie kan worden verzocht.

2. Bij de berekening van het voorschot wordt uitgegaan van de voor de opgegeven bestemming geldende restitutie, in voorkomend geval aangepast met de monetaire compenserende bedragen, compenserende bedragen „toetreding" en andere bedragen die in de communautaire wetgeving zijn voorzien.

Artikel 23

1. Wanneer het voorschot hoger is dan het werkelijk voor de betrokken uitvoer of voor een equivalente uitvoer verschuldigde bedrag, betaalt de exporteur het verschil tussen deze beide bedragen terug, verhoogd met 15 % van dat verschil.

Wanneer evenwel als gevolg van overmacht:

— de overeenkomstig deze verordening vereiste bewijzen om voor de restitutie in aanmerking te komen, niet kunnen worden geleverd,

of

— het produkt op een andere bestemming komt dan die waarvoor het voorschot is berekend,

wordt geen betaling van het door de 15 % verhoging gevormde bedrag gevorderd.

2. Als equivalente uitvoer wordt beschouwd uitvoer, na wederinvoer van produkten onder de regeling terugkerende goederen, van equivalente produkten van dezelfde onderverdeling van de gecombineerde nomenclatuur, voor zover is voldaan aan de voorwaarden vermeld in artikel 39, lid 2, onder a) en b), van Verordening (EEG) nr. 3183/80.

Deze bepaling is slechts van toepassing wanneer in de Lid-Staat waar de aangifte ten uitvoer voor de eerste uitvoer is aanvaard, de regeling terugkerende goederen is gebruikt.

HOOFDSTUK 3

VOORSCHOT OP DE RESTITUTIE IN GEVAL VAN VERWERKING OF OPSLAG VÓÓR DE UITVOER — TOEPASSING VAN VERORDENING (EEG) Nr. 565/80

Artikel 24

1. Voor de toepassing van artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 565/80 wordt geen rekening gehouden met de negatieve monetaire compenserende bedragen om te bepalen of al dan niet een restitutie gelijk aan nul of van meer dan nul is vastgesteld.

2. De in Verordening (EEG) nr. 565/80 bedoelde regelingen zijn eveneens van toepassing op positieve monetaire compenserende bedragen die naast de restitutie worden toegekend.

Artikel 25

1. Indien de exporteur zijn voornemen te kennen geeft de produkten of goederen na verwerking of opslag uit te voeren met toekenning van een restitutie op grond van de in de artikelen 4 of 5 van Verordening (EEG) nr. 565/80 vastgestelde regelingen, worden die regelingen toegepast op voorwaarde dat bij de douaneautoriteiten een verklaring, hierna „betalingsaangifte" te noemen, wordt ingediend.

De Lid-Staten kunnen deze aangifte anders noemen.

2. De betalingsaangifte moet alle gegevens bevatten die nodig zijn voor de bepaling van de restitutie en, in voorkomend geval, van de monetaire compenserende bedragen voor de uit te voeren produkten of goederen, en met name:

a) de omschrijving van de produkten of goederen, overeenkomstig de nomenclatuur voor restituties en monetaire compenserende bedragen,

b) het nettogewicht van de produkten of goederen, of eventueel de voor de bepaling van de restitutie of het monetaire compenserende bedrag in aanmerking te nemen meeteenheid,

c) voorzover nodig voor de bepaling van de restitutie of het monetaire compenserende bedrag, gegevens over de samenstelling van de produkten of goederen of een verwijzing naar de samenstelling.

Bovendien moeten, wanneer basisprodukten zullen worden verwerkt, in de betalingsaangifte worden vermeld:

— de omschrijving van de basisprodukten,

— de hoeveelheid basisprodukten,

— het rendement of soortgelijke gegevens.

3. Onverminderd lid 2 mogen, wanneer de omstandigheden dit rechtvaardigen en de exporteur daarom verzoekt, in de betalingsaangifte voorlopige gegevens over de uit de basisprodukten te vervaardigen goederen worden opgegeven. In die gevallen moet de exporteur de bevoegde autoriteiten de definitieve gegevens mededelen, wanneer de verwerking is beëindigd.

4. In de vooruitbetalingsaangifte moet ook het gebruik of de bestemming van de produkten of goederen worden vermeld wanneer:

a) de exporteur betaling vraagt van een bedrag dat gelijk is aan de restitutie voor het gebruik, onderscheidenlijk de bestemming dat, onderscheidenlijk die voor de produkten of goederen is voorzien,

b) de vermelding van het gebruik of de bestemming noodzakelijk is om de termijn vast te stellen waarbinnen de produkten of goederen met het oog op verwerking onder douanecontrole kunnen blijven of onder een stelsel van douane-entrepots dan wel van vrije zones kunnen worden geplaatst.

5. Het gebruik of de bestemming moet worden aangegeven door vermelding:

— van het gebruik of het land van bestemming, of

— de groep van landen van bestemming waarvoor dezelfde restitutievoet geldt.

Artikel 26

1. Bij het aanvaarden van de betalingsaangifte worden de produkten of goederen onder douanecontrole geplaatst tot zij het douanegebied van de Gemeenschap verlaten of een voorgeschreven bestemming bereiken.

2. De datum van aanvaarding van de betalingsaangifte is bepalend voor:

a) de restitutievoet en het monetaire compenserende bedrag, ingeval die bedragen niet vooraf zijn vastgesteld,

b) de eventueel uit te voeren aanpassingen van de restitutievoet of het monetaire compenserende bedrag, ingeval die bedragen vooraf zijn vastgesteld.

Artikel 27

1. Voor verwerkte produkten of goederen verkregen uit basisprodukten worden de restitutie en het monetaire compenserende bedrag bepaald op grond van de verificatie van de betalingsaangifte en van het eventuele onderzoek naar de basisprodukten.

2. Lid 1 vormt geen beletsel voor een door de bevoegde autoriteiten van de betrokken Lid-Staat op een later tijdstip uit te voeren controle, noch voor de gevolgen die bij toepassing van de geldende bepalingen daaruit kunnen voortvloeien.

3. De basisprodukten moeten geheel of gedeeltelijk deel uitmaken van de uitgevoerde verwerkte produkten of goederen. Wanneer de bevoegde autoriteiten dit toestaan, kunnen de basisprodukten evenwel worden vervangen door equivalente produkten van dezelfde onderverdeling van de gecombineerde nomenclatuur, van dezelfde handelskwaliteit, die dezelfde technische kenmerken hebben en die aan de voorwaarden voor de toekenning van de uitvoerrestitutie beantwoorden.

4. Het equivalentiestelsel is niet van toepassing op produkten uit interventievoorraden en bestemd voor uitvoer onder het in artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 1687/76 genoemde controlestelsel.

5. De termijn waarbinnen de basisprodukten met het oog op verwerking ervan onder douanecontrole kunnen blijven, is vanaf de datum waarop de betalingsaangifte wordt aanvaard, zes maanden.

Wanneer bij de uitvoer een uitvoercertificaat moet worden overgelegd of wanneer een voorfixatiecertificaat wordt overgelegd, is de termijn evenwel gelijk aan de overblijvende geldigheidsduur van het certificaat.

In de gevallen waarin de uitvoer op overlegging van een certificaat geschiedt waarvan de overblijvende geldigheidsduur:

— korter dan drie maanden is, wordt de termijn tot drie maanden verlengd;

— langer dan één jaar is, wordt de termijn tot één jaar beperkt.

Artikel 28

1. Voor produkten of goederen die bestemd zijn om te worden uitgevoerd na onder een stelsel van douane-entrepots of van vrije zones geplaatst te zijn geweest, worden de restitutie en het monetaire compenserende bedrag bepaald op grond van de verificatie van de betalingsaangifte en van de produkten of goederen.

2. Lid 1 vormt geen beletsel voor een door de bevoegde autoriteiten van de betrokken Lid-Staat op een later tijdstip uit te voeren controle, noch voor de gevolgen die daaruit krachtens de geldende bepalingen kunnen voortvloeien.

3. Gewichtsverlies van produkten of goederen dat het gevolg is van natuurlijke gewichtsvermindering tijdens de opslag in douane-entrepots of vrije zones leidt niet tot verbeuring van de zekerheid bedoeld in artikel 33. Beschadiging van produkten of goederen wordt niet als natuurlijke gewichtsvermindering beschouwd.

4. De produkten of goederen die onder het stelsel van douane-entrepots of onder dat van vrije zones zijn gebracht, mogen in die entrepots en vrije zones op de door de bevoegde instanties vastgestelde voorwaarden de onderstaande behandelingen ondergaan:

a) inventarisatie;

b) aanbrengen op de produkten of goederen of op de verpakking ervan van merken, stempels, etiketten of andere soortgelijke herkenningstekens, op voorwaarde dat deze aanbrenging niet van zodanige aard is dat de produkten of goederen daardoor ogenschijnlijk van andere oorsprong zijn dan in werkelijkheid het geval is;

c) wijziging van de merken en de nummers van de colli, op voorwaarde dat deze wijziging niet van zodanige aard is dat de produkten of goederen daardoor ogenschijnlijk van andere oorsprong zijn dan in werkelijkheid het geval is;

d) verpakken, uitpakken, ompakken en herstellen van verpakkingen;

e) luchten;

f) koelen;

g) diepvriezen.

De restitutie en het monetaire compenserende bedrag voor de produkten of goederen die bovenstaande behandelingen hebben ondergaan, worden vastgesteld op basis van de hoeveelheid, de aard en de eigenschappen van de produkten of goederen op de dag die overeenkomstig artikel 26 voor de berekening van de restitutie in aanmerking wordt genomen.

5. De termijn waarbinnen de produkten of goederen onder een stelsel van douane-entrepots of van vrije zones kunnen blijven is vanaf de datum waarop de betalingsaangifte wordt aanvaard, zes maanden.

6. De produkten of goederen kunnen in een andere Lid-Staat dan de Lid-Staat die de betalingsaangifte aanvaardt, onder het stelsel van douane-entrepots of van vrije zones worden geplaatst. In dat geval wordt het bewijs dat de produkten het douanegebied van de Gemeenschap hebben verlaten of de voorgeschreven bestemming hebben bereikt, geleverd door overlegging van het in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 2823/87 bedoelde controle-exemplaar.

a) In vak 104 van het controle-exemplaar wordt onder de rubriek „Andere" een van de volgende vermeldingen aangebracht:

— Pago anticipado de la restitucion — Reglamento (CEE) nº 3665/87, apartado sexto del artículo 28. Declaración de exportación que debe ser presentada, a más tardar, el ..... (fecha límite establecida para el plazo contemplado en el apartado 5)

— Forudbetaling af restitutionen — Artikel 28, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 3665/87. Udforselsangivelsen skal indgives senest den ..... (dato fastsat efter den i stk. 5 omhandlede frist)

— Vorfinanzierung der Erstattung — Artikel 28 Absatz 6 der Verordnung (EWG) Nr. 3665/87. Die Ausfuhranmeldung ist bis spätestens ..... vorzulegen (durch die Frist gemäß Absatz 5 festgelegter Schlußtermin)

— Εκ των προτέρων πληρωμή της επιστροφής — κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3665/87 άρθρο 28 παράγραφος 6. Η δήλωση εξαγωγής πρέπει να κατατεθεί το αργότερο μέχρι ..... (ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας που αναφέρεται στην παράγραφο 5)

— Payment in advance of the refund — Regulation (EEC) No 3665/87, Article 28 (6). Export declaration to be lodged by ..... (deadline set by the time limit referred to in paragraph 5)

— Paiement à l'avance de la restitution — Règlement (CEE) nº 3665/87 article 28 paragraphe 6. Déclaration d'exportation à déposer au plus tard le ..... (date limite fixée par le délai visé au paragraphe 5)

— Pagamento anticipato della restituzione — regolamento (CEE) n. 3665/87, articolo 28, paragrafo 6. Dichiarazione d'esportazione da presentare entro il ..... (data limite fissata in base ai termini indicati al paragrafo 5)

— Betaling vooraf van de restitutie — Verordening (EEG) nr. 3665/87, artikel 28, lid 6. Aangifte ten uitvoer moet uiterlijk worden ingediend op ..... (uiterste datum vastgesteld op basis van de in lid 5 bedoelde termijn)

— Pagamento antecipado da restituição — Regulamento (CEE) nº 3665/87, artigo 28º, nº 6. Apresentação da declaração de exportação o mais tardar em ..... (data limite fixada pelo prazo referido no nº 5).

b) De Lid-Staat van opslag bewaart het controle-exemplaar T5 en brengt in het vak „Controle van het gebruik en/of de bestemming" op de keerzijde van dat controle-exemplaar onder de rubriek „Opmerkingen" de volgende vermeldingen aan:

— La fecha de aceptación de la declaración de exportación.

— La fecha de salida del territorio aduanero o la de llegada al destino correspondiente

— (datoen for antagelsen af udførselsangivelsen: .....)

— (datoen for udgangen af toldområdet eller ankomsten til destinationen: .....)

— Zeitpunkt der Annahme der Ausfuhranmeldung: .....

— Zeitpunkt des Verlassens des Zollgebiets oder des Erreichens der Bestimmung: .....

— την ημερομηνία αποδοχής της δήλωσης εξαγωγής,

— την ημερομηνία εξόδου από το τελωνειακό έδαφος ή αφίξεως στον προορισμό .....

— the date of acceptance of the export declaration,

— the date of removal from the customs territory or arrival at destination

— (la date d'acceptation de la déclaration d'exportation: .....)

— (la date de sortie du territoire douanier ou de l'arrivée à destination: .....)

— (la data di accettazione della dichiarazione d'esportazione .....)

— (la data di uscita dal territorio doganale o dell'arrivo a destinazione .....)

— de datum van aanvaarding van de aangifte ten uitvoer: .....

— de datum waarop de produkten of goederen het douanegebied hebben verlaten of ter bestemming zijn aangekomen: .....

— Data de aceitação da declaração de exportação .....

— Data de saída do território aduaneiro ou da chegada ao destino .....

c) Wanneer de produkten of de goederen, na de opslag, over het grondgebied van een andere Lid-Staat worden uitgevoerd of de voorgeschreven bestemming bereiken, handelt het eerste douanekantoor van bestemming als douanekantoor van vertrek en stelt het een of meer nieuwe controle-exemplaren op of laat deze onder zijn verantwoordelijkheid opstellen.

Vak 104 van het nieuwe controle-exemplaar wordt dienovereenkomstig ingevuld. Bovendien worden in vak 106 het nummer van het oorspronkelijke controle-exemplaar, de naam van het douanekantoor dat dit controle-exemplaar heeft afgegeven en de datum van afgifte vermeld.

Wanneer de aantekening in het vak „Controle van het gebruik en/of de bestemming" van het controle-exemplaar op gegevens uit van douane-instanties van andere Lid-Staten ontvangen controle-exemplaren of uit van andere nationale instanties ontvangen nationale documenten berust, vermeldt het in de vorige alinea bedoelde douanekantoor van bestemming in de rubriek „Opmerkingen" het nummer of de nummers van de betrokken controle-exemplaren of nationale documenten.

Wanneer slechts voor een deel van de in het controle-exemplaar omschreven goederen aan de gestelde voorwaarden is voldaan, vermeldt het douanekantoor van bestemming in het vak „Controle van het gebruik en/of de bestemming" van het controle-exemplaar de hoeveelheid goederen waarvoor aan deze voorwaarden is voldaan.

Artikel 29

1. Het vooruit te betalen bedrag wordt betaald door de Lid-Staat waarin de betalingsaangifte is aanvaard.

2. Het bedrag wordt slechts betaald op schriftelijk verzoek van de exporteur. De Lid-Staten mogen voorschrijven dat voor dat verzoek een bijzonder formulier moet worden gebruikt.

3. Het bedrag wordt berekend op grond van de restitutievoet voor het aangegeven gebruik of de aangegeven bestemming. Wanneer geen gebruik of geen bestemming is aangegeven, wordt de laagste restitutievoet toegepast.

De eventueel met een compenserend bedrag toetreding verlaagde of verhoogde restitutievoet moet worden vermenigvuldigd met de coëfficiënt die is vastgesteld overeenkomstig artikel 6, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 3153/85 van de Commissie [1].

4. Het overeenkomstig lid 3 vastgestelde bedrag moet, naar gelang van het geval, worden verlaagd of verhoogd met eventuele monetaire compenserende bedragen die in de Lid-Staat waar de betalingsaangifte wordt aanvaard, van toepassing zijn.

Wanneer artikel 25, lid 3, van toepassing is, wordt de verlaging of verhoging berekend met gebruikmaking van:

— het hoogste betrokken monetaire compenserende bedrag wanneer het een verlaging betreft, en

— het laagste betrokken monetaire compenserende bedrag wanneer het een verhoging betreft.

Deze voorlopige bedragen zullen worden aangepast wanneer de definitieve bedragen berekend zijn.

Artikel 30

1. De aangifte ten uitvoer moet uiterlijk op de laatste dag van de in artikel 27, lid 5, en artikel 28, lid 5, vastgestelde termijnen worden ingediend in de Lid-Staat waar de betalingsaangifte is aanvaard of, in geval van toepassing van artikel 28, lid 6, in de Lid-Staat van opslag.

2. Voor de tenuitvoerlegging van artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 565/80 worden België, Nederland en Luxemburg als één enkele Lid-Staat beschouwd.

Artikel 31

1. Vóór de aanvaarding van de betalingsaangifte moet een zekerheid worden gesteld die gelijk is aan het overeenkomstig artikel 29, lid 3, berekende bedrag vermeerderd met eventuele positieve monetaire compenserende bedragen en met 20 % van de aldus verkregen som. De verhoging mag niet minder bedragen dan 3 Ecu per 100 kg nettogewicht.

---

[1] PB nr. L 310 van 21. 11. 1985, blz. 4.

2. De Lid-Staten waar negatieve monetaire compenserende bedragen van toepassing zijn, mogen de in lid 1 bedoelde zekerheid berekenen op basis van de overeenkomstig artikel 29, lid 3, berekende en met eventuele negatieve monetaire compenserende bedragen verminderde restitutie op voorwaarde dat de inning van de verschuldigde monetaire compenserende bedragen door een nationale administratieve regeling wordt verzekerd ingeval de betrokkene geen recht op een restitutie heeft of slechts recht heeft op een restitutie die lager is dan de monetaire compenserende bedragen.

3. De Lid-Staten kunnen toestaan dat de in lid 1 bedoelde zekerheid wordt gesteld na de aanvaarding van de betalingsaangifte op voorwaarde dat nationale voorschriften:

— de exporteur verplichten de zekerheid te stellen binnen maximaal 30 dagen na deze aanvaarding en voordat de vooruitbetaling wordt gedaan,

— garanderen dat een bedrag overeenkomend met de in lid 1 bedoelde verhoging wordt betaald indien de zekerheid, behoudens overmacht, niet tijdig wordt gesteld; voor de declarant die al het mogelijke heeft gedaan, kan evenwel een aanvullende termijn worden toegestaan.

Artikel 32

1. Binnen 60 dagen na de dag waarop de produkten of goederen niet langer zijn onderworpen aan het in artikel 4 of 5 van Verordening (EEG) nr. 565/80 bedoelde stelsel, moeten de produkten of goederen:

— het douanegebied van de Gemeenschap in ongewijzigde staat verlaten,

of

— in de in artikel 34, lid 1, bedoelde gevallen, in ongewijzigde staat de bestemming ervan bereiken.

2. De bepalingen van artikel 4, leden 3 en 4, en artikel 7 zijn in de in lid 1 bedoelde gevallen van toepassing.

Artikel 33

1. Wanneer voor de produkten of goederen waarvoor de regeling van dit hoofdstuk is toegepast, het recht op een restitutie en/of een monetair compenserend bedrag bewezen is, moet het betrokken bedrag met het vooruit betaalde bedrag worden verrekend. Wanneer voor de geëxporteerde hoeveelheid recht bestaat op een hoger bedrag dan het vooruit betaalde bedrag, moet het verschil aan de betrokkene worden betaald.

2. De zekerheid wordt volledig vrijgegeven nadat het bewijs is geleverd dat:

a) de in artikel 27, lid 5, artikel 28, lid 5, en artikel 32, lid 1, voorgeschreven termijnen in acht zijn genomen,

b) de betrokken produkten recht geven op een restitutie die gelijk is aan of hoger is dan het overeenkomstig artikel 29, lid 3, bepaalde bedrag.

3. Behoudens overmacht gelden de volgende bepalingen:

a) Wanneer een van de in artikel 27, lid 5, artikel 28, lid 5, en artikel 32, lid 1, vastgestelde termijnen niet in acht is genomen

i) wordt de restitutie eerst verlaagd met 15 %. Het overblijvend bedrag van de restitutie, hierna „verlaagde restitutie" te noemen, wordt als volgt verder verlaagd:

ii) voor elke dag waarmee de in artikel 27, lid 5, en artikel 28, lid 5, bepaalde termijn wordt overschreden, wordt de verlaagde restitutie verder met 2 % verlaagd, en

iii) voor elke dag waarmee de in artikel 32, lid 1, bepaalde termijn wordt overschreden, wordt de verlaagde restitutie verder met 5 % verlaagd.

De verbeurde zekerheid is gelijk aan:

— het bedrag waarmee de restitutie overeenkomstig de vorige alinea wordt verlaagd, verhoogd met 20 %.

Het overblijvende deel van de zekerheid wordt vrijgegeven.

b) Wanneer de in artikel 47, lid 2, bedoelde documenten worden ingediend binnen zes maanden volgende op de voor de indiening ervan vastgestelde termijn en wanneer aan alle andere voorwaarden is voldaan, wordt een bedrag terugbetaald dat gelijk is aan 85 % van het bedrag van de zekerheid.

c) Wanneer de in artikel 47, lid 2, bedoelde documenten worden ingediend binnen zes maanden volgende op de voor de indiening ervan bepaalde termijn, en wanneer bovendien niet is voldaan aan een van de in artikel 27, lid 5, artikel 28, lid 5, en artikel 32, lid 1, bepaalde termijnen, wordt het volgende bedrag terugbetaald:

— een bedrag gelijk aan het bedrag dat zou zijn terugbetaald indien alleen het bepaalde onder b) zou zijn toegepast,

— verminderd met de zekerheid die zou zijn verbeurd, indien alleen het bepaalde onder a) zou zijn toegepast.

d) Wanneer

— de in artikel 27, lid 5, artikel 28, lid 5, en artikel 32, lid 1, bepaalde termijnen in acht zijn genomen,

— het bedrag van de restitutie lager is dan het voorgeschoten bedrag van de restitutie,

is de verbeurde zekerheid gelijk aan het verschil tussen het vooraf betaalde bedrag en het bedrag van de werkelijke restitutie, waarbij dit verschil met 20 % wordt verhoogd.

e) Wanneer

— de in artikel 27, lid 5, artikel 28, lid 5, en artikel 32, lid 1, bepaalde termijnen niet in acht zijn genomen,

— het bedrag van de restitutie lager is dan het voorgeschoten bedrag van de restitutie,

is de verbeurde zekerheid gelijk aan:

— het verschil tussen het voorgeschoten bedrag van de restitutie en het bedrag van de werkelijke restitutie, waarbij dat verschil met 20 % wordt verhoogd,

— het vorenbedoelde bedrag wordt verhoogd met de zekerheid die zou zijn verbeurd in geval van toepassing van het bepaalde onder a) op de werkelijke restitutie.

f) Wanneer

— de in artikel 27, lid 5, artikel 28, lid 5, en artikel 32, lid 1, bepaalde termijnen in acht zijn genomen,

— het bedrag van de restitutie lager is dan het voorgeschoten bedrag van de restitutie,

— de in artikel 47, lid 2, bedoelde documenten worden ingediend binnen zes maanden volgende op de voor de indiening ervan bepaalde termijn,

is het terug te betalen bedrag gelijk aan:

— een bedrag gelijk aan het bedrag dat zou zijn terugbetaald indien alleen het bepaalde onder b) was toegepast,

— verminderd met het verschil tussen het vooraf betaalde bedrag en het bedrag van de werkelijke restitutie, waarbij dit verschil met 20 % wordt verhoogd.

g) Wanneer

— de in artikel 27, lid 5, artikel 28, lid 5, en artikel 32, lid 1, bepaalde termijnen niet in acht zijn genomen,

— het bedrag van de restitutie lager is dan het voorgeschoten bedrag van de restitutie,

— de in artikel 47, lid 2, bedoelde documenten worden ingediend binnen zes maanden volgende op de voor de indiening ervan bepaalde termijn,

is het terug te betalen bedrag gelijk aan

— een bedrag gelijk aan het bedrag dat zou zijn terugbetaald indien alleen het bepaalde onder b) was toegepast,

— verminderd met het verschil tussen het vooraf betaalde bedrag en het bedrag van de werkelijke restitutie, waarbij dit verschil met 20 % wordt vermeerderd,

— verminderd met de zekerheid die zou zijn verbeurd indien uitsluitend het bepaalde onder a) op de werkelijke restitutie was toegepast.

4. In geval van toepassing van de minimumverhoging bedoeld in artikel 31, lid 1, tweede zin, moet het in lid 3 bedoelde percentage van 20 % worden vervangen door het percentage dat de verhouding aangeeft tussen het bedrag van de minimumverhoging en het voorgeschoten bedrag.

5. Wanneer ten gevolge van overmacht het bedrag van de restitutie lager is dan het voorgeschoten bedrag van de restitutie, is het verbeurde bedrag gelijk aan het verschil tussen:

— het voorgeschoten bedrag van de restitutie,

en

— het bedrag van de werkelijk verschuldigde restitutie.

Deze bepaling geldt eveneens ingeval het recht op de restitutie betrekking heeft op een lager restitutiebedrag dan het voorgeschoten bedrag van de restitutie en indien de in artikel 27, lid 5, artikel 28, lid 5, en artikel 32, lid 1, bepaalde termijnen wegens overmacht niet in acht zijn genomen.

6. Wanneer is bewezen dat de produkten of goederen

— het grondgebied van de Lid-Staat waar de betalingsaangifte is aanvaard, niet hebben verlaten, wordt de verbeurde zekerheid verminderd met het negatieve monetaire compenserende bedrag verhoogd met 20 %, tenzij de Lid-Staat het bepaalde in artikel 31, lid 2, toepast;

— het grondgebied van de Lid-Staat waar de betalingsaangifte is aanvaard, hebben verlaten, wordt de verbeurde zekerheid verminderd met het positieve monetaire compenserende bedrag, vermeerderd met 20 %.

TITEL 3

ANDERE SOORTEN VAN UITVOER EN BIJZONDERE GEVALLEN

HOOFDSTUK 1

MET UITVOER UIT DE GEMEENSCHAP GELIJKGESTELDE BESTEMMINGEN

Artikel 34

1. In de zin van deze verordening worden met uitvoer uit het douanegebied van de Gemeenschap gelijkgesteld:

a) leveranties voor de proviandering in de Gemeenschap:

— van zeeschepen,

— van luchtvaartuigen in gebruik voor het verkeer op internationale lijnen, met inbegrip van intracommunautaire lijnen;

b) leveranties aan in de Gemeenschap gevestigde internationale organisaties;

c) leveranties aan strijdkrachten die op het grondgebied van een Lid-Staat zijn gestationeerd doch die niet tot die Lid-Staat behoren.

2. Lid 1 is evenwel slechts van toepassing voor zover de produkten van dezelfde soort, die met het oog op deze bestemmingen uit derde landen worden ingevoerd, bij invoer in de betrokken Lid-Staat voor vrijdom van heffingen of rechten in aanmerking komen.

3. Artikel 3 is van toepassing.

Artikel 35

1. Voor leveranties als bedoeld in de artikelen 34 en 42 kunnen de Lid-Staten voor de betaling van de restituties toestemming verlenen om in afwijking van artikel 3 de hierna beschreven procedure te gebruiken. De exporteur die van deze procedure gebruik maakt, kan niet tegelijkertijd voor een zelfde produkt de normale procedure aanwenden.

De toestemming kan worden beperkt tot bepaalde plaatsen waar in de Lid-Staat van uitvoer waar de aangifte ten uitvoer is aanvaard, produkten aan boord worden gebracht. De toestemming kan betrekking hebben op in andere Lid-Staten aan boord gebrachte produkten, in welk geval artikel 6 van toepassing is.

2. Voor de elke maand overeenkomstig dit artikel aan boord gebrachte produkten wordt voor de bepaling van de restitutie of voor de bepaling van de aanpassingen die eventueel nodig zijn indien de restitutie vooraf is vastgesteld, de laatste dag van de maand in aanmerking genomen.

3. Wanneer de restitutie vooraf of in het kader van een inschrijving wordt vastgesteld, moet het certificaat op de laatste dag van de maand geldig zijn.

4. De exporteur moet een controleregister bijhouden waarin de volgende gegevens worden vermeld:

a) de gegevens die volgens artikel 3, lid 5, voor de indentificatie van de produkten nodig zijn;

b) de naam of het inschrijvingsnummer van het zeeschip of de zeeschepen of van het luchtvaartuig of de luchtvaartuigen aan boord waarvan de produkten zijn gebracht;

c) de datum van het aan boord brengen.

De in de eerste alinea bedoelde gegevens moeten in het register voorkomen uiterlijk op de eerste werkdag na die waarop de produkten aan boord zijn gebracht. Wanneer de produkten evenwel in een andere Lid-Staat aan boord worden gebracht, moeten bovenbedoelde gegevens in het register voorkomen uiterlijk op de eerste werkdag na die waarop de exporteur ervan in kennis moet zijn gesteld dat de produkten aan boord zijn gebracht.

Voorts moet de exporteur medewerking verlenen aan de door de Lid-Staten nodig geachte controlemaatregelen en moet hij het controleregister gedurende ten minste drie jaar na het einde van het lopende kalenderjaar bewaren.

5. De Lid-Staten kunnen bepalen dat het register mag worden vervangen door de bij elke leverantie gebruikte documenten waarop de douaneautoriteiten de datum hebben vermeld waarop de produkten aan boord zijn gebracht.

Artikel 36

1. Voor de toepassing van artikel 34, lid 1, onder a), worden de produkten die bestemd zijn om aan boord van luchtvaartuigen te worden verbruikt en die vóór het aan boord brengen zijn bereid, geacht aan boord van de luchtvaartuigen te zijn bereid.

2. Dit artikel is slechts van toepassing:

— voor de bereidingen van het type vliegtuigmaaltijd en

— voor zover de exporteur voor de produkten waarvoor de restitutie wordt aangevraagd voldoende bewijsstukken overlegt met betrekking tot hoeveelheid, aard en kenmerken van deze produkten voor de bereiding.

3. De in artikel 38 vervatte regeling betreffende bevoorradingsdepots kan worden gebruikt voor de bereidingen bedoeld in de leden 1 en 2.

Artikel 37

1. De restitutie wordt slechts betaald als het produkt waarvoor de aangifte ten uitvoer is aanvaard, uiterlijk 60 dagen na de dag van aanvaarding, in ongewijzigde staat een van de in artikel 34 bedoelde bestemmingen heeft bereikt.

2. De bepalingen van artikel 4, leden 3 en 4, zijn van toepassing in het geval bedoeld in lid 1.

3. Indien, alvorens een van de in artikel 34 bedoelde bestemmingen te bereiken, een produkt waarvoor de aangifte ten uitvoer is aanvaard, over ander communautair grondgebied wordt vervoerd dan over dat van de Lid-Staat op het grondgebied waarvan de aanvaarding geschiedde, wordt het bewijs dat dit produkt zijn voorziene bestemming heeft bereikt, door overlegging van het in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 2823/87 bedoelde controle-exemplaar geleverd.

De vakken 33, 103, 104 en eventueel 105 van het controle-exemplaar worden ingevuld. In vak 104 worden de dienovereenkomstige vermeldingen aangebracht.

Artikel 38

1. De Lid-Staten kunnen het netto-restitutiebedrag onder die hierna omschreven bijzondere voorwaarden aan de exporteur voorschieten, wanneer het bewijs wordt geleverd dat de produkten behoudens overmacht binnen dertig dagen na de aanvaarding van de aangifte ten uitvoer zijn opgeslagen in onder douanetoezicht staande ruimten, bestemd voor het opslaan van produkten voor de bevoorrading in de Gemeenschap van:

— zeeschepen,

— luchtvaartuigen gebruikt in het verkeer op internationale lijnen, met inbegrip van intracommunautaire lijnen,

— boor- of produktieplatforms als bedoeld in artikel 42.

De onder douanetoezicht staande ruimten, hierna bevoorradingsdepots te noemen, en de depothouder moeten speciaal voor de toepassing van dit artikel zijn erkend.

2. De Lid-Staat op het grondgebied waarvan zich het bevoorradingsdepot bevindt, erkent slechts depothouders en bevoorradingsdepots die de nodige waarborgen bieden. De erkenning kan worden ingetrokken.

Erkend worden slechts de depothouders die zich schriftelijk ertoe verbinden:

a) de produkten voor de bevoorradingen in de Gemeenschap van:

   — zeeschepen,

   — luchtvaartuigen in gebruik voor het verkeer op internationale lijnen, met inbegrip van intracommunautaire lijnen, en

   — boor- en produktieplatforms als bedoeld in artikel 42,

   in ongewijzigde staat of diepgevroren en/of na verpakking aan boord te brengen;

b) een register bij te houden dat de bevoegde instanties in staat stelt de nodige controles uit te voeren en waarin met name worden vermeld:

   — de datum van inslag in het bevoorradingsdepot,

   — de nummers van de douanedocumenten waarvan de produkten vergezeld gaan en de naam van het betrokken douanekantoor,

   — de gegevens die volgens artikel 3, lid 5, nodig zijn voor de identificatie van de produkten,

   — de datum van vertrek van de produkten uit het bevoorradingsdepot,

   — het inschrijvingsnummer en eventueel de naam van het zeeschip of de zeeschepen of van het luchtvaartuig of de luchtvaartuigen aan boord waarvan de produkten zijn gebracht of de naam van het volgende depot,

   — de datum van het aan boord brengen;

c) dit register nog ten minste drie jaar na het einde van het lopende kalenderjaar te bewaren;

d) medewerking te verlenen aan elke, met name periodieke, controlemaatregel die de bevoegde instanties wenselijk achten om na te gaan of het bepaalde in dit lid wordt nageleefd;

e) de bedragen te betalen die in geval van toepassing van artikel 40 van hen zullen worden gevorderd als terugbetaling van de restitutie.

3. Het bedrag dat de exporteur op grond van lid 1 wordt uitgekeerd, wordt door de instantie die het voorschot heeft betaald, als een betaling geboekt.

4. Voor de toepassing van dit artikel en van artikel 40 wordt onder nettobedrag van de restitutie verstaan het bedrag van de restitutie, in voorkomend geval gecorrigeerd met het te heffen monetaire compenserende bedrag of met het te heffen compenserende bedrag „toetreding".

Artikel 39

1. Indien de aangifte ten uitvoer in de Lid-Staat waar het bevoorradingsdepot zich bevindt, is aanvaard, maakt de bevoegde douane-instantie bij de inslag in het bevoorradingsdepot op het nationale document dat zal worden gebruikt om het voorschot op de restitutie te verkrijgen melding van het feit dat de produkten zich in de in artikel 38 bedoelde omstandigheden bevinden.

2. Indien de aangifte ten uitvoer in een andere Lid-Staat dan in die waar het bevoorradingsdepot zich bevindt, is aanvaard, wordt het bewijs dat de produkten in een bevoorradingsdepot zijn opgeslagen, geleverd door overlegging van het in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 2823/87 bedoelde controle-exemplaar T5.

De vakken 33, 103 en 104 en, in voorkomend geval, 105 van het controle-exemplaar worden ingevuld. Vak 104 van het controle-exemplaar T5 wordt onder de rubriek „Andere" met een van de volgende vermeldingen vervolledigd:

— Depositado con entrega obligatoria para el abastecimiento — aplicación del artículo 38 del Reglamento (CEE) nº 3665/87

— Anbringelse på oplag med obligatorisk levering til proviantering — anvendelse af artikel 38 i forordning (EØF) nr. 3665/87

— Einlagerung ins Vorratslager mit Lieferpflicht zur Bevorratung — Artikel 38 der Verordnung (EWG) Nr. 3665/87

— Εναποθήκευση με υποχρεωτική παράδοση για τον ανεφοδιασμό — εφαρμογή του άρθρου 38 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3665/87

— Deposit in warehouse, compulsory supply for victualling — Article 38 of Regulation (EEC) No 3665/87

— Mise en entrepôt avec livraison obligatoire pour l'avitaillement — application de l'article 38 du règlement (CEE) n° 3665/87

— Deposito con consegna obbligatoria per l'approvvigionamento — applicazione dell'articolo 38 del regolamento (CEE) n. 3665/87

— Opslag in depot onder verplichting van levering voor de bevoorrading van zeeschepen of luchtvaartuigen — toepassing van artikel 38 van Verordening (EEG) nr. 3665/87

— Colocado em entreposto com destino obrigatório para abastecimento — aplicação do artigo 38º do Regulamento (CEE) nº 3665/87.

Het bevoegde douanekantoor van de Lid-Staat van bestemming bevestigt de opslag op het controle-exemplaar na te hebben nagegaan of de produkten in het in artikel 38, lid 2, bedoelde register zijn ingeschreven.

Artikel 40

1. Indien wordt vastgesteld dat een in een bevoorradingsdepot opgeslagen produkt niet de voorgeschreven bestemming heeft gekregen of deze niet meer kan krijgen, moet de depothouder aan de bevoegde instantie van de Lid-Staat van opslag een forfaitair bedrag betalen.

2. Het in lid 1 bedoelde forfaitaire bedrag wordt als volgt berekend:

a) de som van de rechten bij de invoer die van toepassing zijn op een zelfde produkt wanneer dit in de Lid-Staat van opslag in het vrije verkeer wordt gebracht,

b) het overeenkomstig punt a) berekende bedrag wordt met 20 % verhoogd.

Het voor de berekening van de invoerrechten in aanmerking te nemen tarief is:

— het tarief dat gold op de dag waarop het produkt een andere dan de voorgeschreven bestemming heeft gekregen of van waaraf het de voorgeschreven bestemming niet meer kon krijgen, of

— wanneer deze dag niet kan worden bepaald, dat van de dag waarop is vastgesteld dat de verplichte bestemming niet in acht is genomen.

3. Wanneer de depothouder kan bewijzen dat het voor het betrokken produkt voorgeschoten nettobedrag lager is dan het overeenkomstig lid 2 berekende forfaitaire bedrag, betaalt hij het voorgeschoten nettobedrag terug, verhoogd met 20 %.

Indien evenwel het bedrag in een andere Lid-Staat is voorgeschoten, bedraagt de verhoging 40 %. Voor de omrekening in nationale valuta van de Lid-Staat van opslag wordt dan gebruik gemaakt van de marktkoers op de datum die voor de berekening van de in lid 2, onder a), bedoelde rechten is aangehouden.

4. Het in dit artikel bedoelde bedrag behoeft niet te worden betaald over de verliezen die gedurende de opslag in het bevoorradingsdepot als gevolg van de natuurlijke gewichtsvermindering van de produkten of als gevolg van het verpakken zijn opgetreden.

Artikel 41

1. De bevoegde instanties van de Lid-Staat waar het bevoorradingsdepot zich bevindt, verrichten ten minste eenmaal per twaalf maanden een materiële controle op de in dit bevoorradingsdepot opgeslagen produkten.

Indien de inslag van de produkten in en de uitslag uit het bevoorradingsdepot evenwel onder permanente materiële controle van de douanediensten plaatsvinden, is het voldoende dat de bevoegde instanties op de produkten die zich in opslag bevinden een administratieve controle uitoefenen.

2. De bevoegde instanties van de Lid-Staat van opslag kunnen toestaan dat de produkten naar een tweede bevoorradingsdepot worden overgebracht.

In dit geval wordt in het register van het eerste bevoorradingsdepot een vermelding betreffende het tweede bevoorradingsdepot aangebracht. Het tweede bevoorradingsdepot en de tweede depothouder moeten voor de toepassing van het ten aanzien van het bevoorradingsdepot bepaalde eveneens speciaal zijn erkend.

Wanneer de produkten in het tweede bevoorradingsdepot onder controle zijn geplaatst, komen de bij toepassing van artikel 40 te betalen bedragen voor rekening van de tweede depothouder.

3. Wanneer het tweede bevoorradingsdepot niet in dezelfde Lid-Staat is gelegen als het eerste, wordt het bewijs dat de produkten in het tweede depot zijn opgeslagen geleverd door middel van het origineel van het controle-exemplaar T5 als bedoeld in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 2823/87, waarop een van de in artikel 39, lid 2, aangegeven vermeldingen voorkomt.

Het bevoegde douanekantoor van de Lid-Staat van bestemming bevestigt de opslag op het controle-exemplaar na te hebben nagegaan of de produkten in het in artikel 38, lid 2, bedoelde register zijn ingeschreven.

4. Wanneer de produkten na opslag in een bevoorradingsdepot in een andere Lid-Staat aan boord worden gebracht dan in die van opslag, wordt het bewijs dat de goederen aan boord zijn gebracht, volgens de procedure van artikel 37, lid 3, geleverd.

HOOFDSTUK 2

BIJZONDERE GEVALLEN

Artikel 42

1. Leveranties van boordproviand aan:

a) boor- of produktieplatforms, met inbegrip van daarbij horende installaties voor dienstverlening, die zich binnen het gebied van het Europees continentaal plat of het continentaal plat van het niet-Europese deel van de Gemeenschap bevinden, maar buiten een zone van 3 mijl vanaf de basislijn waarvan voor de afbakening van de territoriale wateren van een Lid-Staat wordt uitgegaan, en

b) marine- en hulpschepen die de vlag van een Lid-Staat voeren en in volle zee opereren,

worden voor de vaststelling van het restitutiebedrag als leveranties bedoeld in artikel 34, lid 1, onder a), beschouwd.

Onder „boordproviand" wordt verstaan produkten die uitsluitend bestemd zijn om aan boord te worden verbruikt.

2. Lid 1 is slechts van toepassing als het restitutiebedrag in dit geval hoger is dan de in artikel 20 bedoelde laagste restitutievoet.

De Lid-Staten kunnen deze bepalingen voor alle leveranties van boordproviand toepassen op voorwaarde dat:

a) een leverantiebewijs wordt afgegeven, en

b) wat de bevoorrading van platforms betreft, de volgende voorwaarden zijn vervuld:

— de leverantie dient te geschieden in het kader van de provianderingsmaatregelen voor het platform, die door de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van waaruit de voor het platform bestemde produkten worden verzonden, als normaal worden beschouwd. Behalve in noodgevallen moet daarbij van de normale haven of plaats van verzending, normale soort vaartuig, wanneer de bevoorrading over zee geschiedt, en normale soort verpakking of recipiënt gebruik worden gemaakt;

— het bevoorradingsschip of de -helikopter moet worden geëxploiteerd door een natuurlijke of door een rechtspersoon die binnen de Gemeenschap een administratie bijhoudt die voor inzage beschikbaar is en voldoende gegevens bevat om bijzonderheden in verband met de reis of vlucht na te gaan.

3. Het in lid 2, onder a), bedoelde leverantiebewijs moet volledige gegevens over de produkten bevatten, alsmede de naam en/of andere identificatiegegevens van het platform, marine- of hulpschip waaraan is geleverd en de leverantiedatum. De Lid-Staten mogen bijkomende gegevens verlangen.

Het leverantiebewijs wordt ondertekend,

a) voor platforms: door een persoon die volgens een verklaring van de exploitanten van het platform verantwoordelijk is voor de proviandering. De bevoegde autoriteiten nemen passende maatregelen om de echtheid van de leveranties te waarborgen. De Lid-Staten delen de Commissie de getroffen maatregelen mede;

b) voor marine- of voor hulpschepen: door de defensieautoriteiten.

In afwijking van lid 2 kunnen de Lid-Staten de exporteurs bij de bevoorrading van platforms van overlegging van het leverantiebewijs vrijstellen, wanneer het een levering betreft:

— die recht geeft op een restitutie van ten hoogste 2 500 Ecu per exporteur,

— ten aanzien waarvan de betrokken Lid-Staat over voldoende waarborgen beschikt dat de produkten ter bestemming zijn aangekomen, en

— waarvoor het vervoerdocument en het betalingsbewijs worden overgelegd.

Artikel 19, lid 2, is in dat geval van toepassing.

4. De bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat die de restitutie betaalt, controleren de opgegeven, aan platforms geleverde hoeveelheden door verifiëring van de administratie van de exporteur en van de exploitant van het schip of van de helikopter waarmee de leverantie is verricht. Zij vergewissen zich tevens ervan dat in het kader van dit artikel niet meer proviand wordt geleverd dan het boordpersoneel nodig heeft.

Voor de toepassing van de vorige alinea kan, indien nodig, een beroep worden gedaan op de bevoegde autoriteiten van andere Lid-Staten.

5. Wanneer bij een leverantie aan een platform artikel 6 van toepassing is, wordt in vak 104 van het controle-exemplaar onder de rubriek „Andere" een van de volgende vermeldingen aangebracht:

— Suministro para el abastecimiento de las plataformas — Reglamento (CEE) nº 3665/87

— Proviant til platforme — forordning (EØF) nr. 3665/87

— Bevorratungslieferung für Plattformen — Verordnung (EWG) Nr. 3665/87

— Προμήθειες τροφοδοσίας για εξέδρες — κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3665/87

— Catering supplies for platform — Regulation (EEC) No 3665/87

— Livraison pour l'avitaillement des plates-formes — Règlement (CEE) n° 3665/87

— Provviste di bordo per piattaforma — Regolamento (CEE) n. 3665/87

— Leverantie van boordproviand aan platform — Verordening (EEG) nr. 3665/87

— Fornecimentos para abastecimento de plataformas — Regulamento (CEE) nº 3665/87.

6. Ingeval van toepassing van artikel 38 moet de entrepothouder zich ertoe verbinden in het in artikel 38, lid 2, onder b), bedoelde register de identificatiegegevens van het platform waarvoor de zending is bestemd te vermelden, alsmede de naam/het nummer van het vaartuig/de helikopter waarmee de leverantie wordt uitgevoerd en de datum waarop de produkten aan boord van het platform worden gebracht. De in lid 3, onder a), bedoelde leverantiebewijzen maken deel uit van het register.

7. De Lid-Staten dragen ervoor zorg dat een register wordt bijgehouden van de hoeveelheden die, met toepassing van dit artikel, van elke groep produkten aan platforms worden geleverd,

Artikel 43

1. Leveranties voor de proviandering buiten de Gemeenschap worden voor de vaststelling van de toe te kennen restitutievoet met de in artikel 34, lid 1, onder a), bedoelde leveranties gelijkgesteld.

2. Lid 1 is van toepassing op voorwaarde dat wordt bewezen dat de daadwerkelijk aan boord gebrachte goederen dezelfde zijn als die welke met dit doel het douanegebied van de Gemeenschap hebben verlaten.

3. a) Het bewijs van directe leverantie aan boord voor proviandering wordt geleverd met een douanedocument of een document dat is geviseerd door de douaneautoriteiten van het derde land waar de goederen aan boord zijn gebracht; dit document kan volgens het model in bijlage IV worden opgesteld.

Het moet worden ingevuld in een of meer officiële talen van de Gemeenschap en in een taal die in het betrokken derde land in gebruik is.

Onder directe leverantie wordt verstaan de levering van een container of een niet-gesplitste partij produkten die aan boord van een schip wordt gebracht.

b) Wanneer de uitgevoerde produkten niet voor directe leverantie zijn bestemd en in het derde land van bestemming onder een regeling voor douanetoezicht worden geplaatst alvorens deze aan boord voor proviandering worden afgeleverd, kan het bewijs dat ze aan boord zijn gebracht, met de volgende documenten worden geleverd:

— een douanedocument of een document dat door de douaneautoriteiten van het derde land is geviseerd en waarin wordt verklaard dat de produkten in een bevoorradingsdepot zijn geplaatst en dat zij uitsluitend voor proviandering zullen worden gebruikt; dit document kan volgens het model in bijlage IV worden opgesteld, en

— een douanedocument of een document dat is geviseerd door de douaneautoriteiten van het derde land waar de goederen aan boord zijn gebracht en waarin wordt verklaard dat de produkten aan boord zijn afgeleverd; dit document kan worden opgesteld volgens het model in bijlage IV.

c) Indien de onder a) of onder b), tweede streepje, bedoelde documenten niet kunnen worden overgelegd, kan de Lid-Staat ermee instemmen dat het bewijs wordt geleverd met een door de scheepskapitein of een andere scheepsofficier van dienst ondertekend certificaat van ontvangst dat van het scheepsstempel is voorzien.

Indien de onder b), tweede streepje, bedoelde documenten niet kunnen worden overgelegd, kan de Lid-Staat ermee instemmen dat het bewijs wordt geleverd met een door een beambte van de luchtvaartmaatschappij ondertekend certificaat van ontvangst dat van het stempel van deze maatschappij is voorzien.

d) De bovengenoemde documenten mogen slechts door de Lid-Staten worden aanvaard indien zij volledige gegevens over de aan boord geleverde produkten bevatten en indien de leveringsdatum, het registratienummer en, indien deze bestaat, de naam van het schip of het luchtvaartuig, onderscheidenlijk van de schepen of luchtvaartuigen erin zijn vermeld. Om te garanderen dat de als boordproviand geleverde hoeveelheden overeenstemmen met de normale behoeften van de bemanningsleden en van de passagiers van het betrokken schip of luchtvaartuig, mogen de Lid-Staten eisen dat aan hen nadere inlichtingen of aanvullende documenten worden verstrekt.

4. In alle gevallen moeten bij het verzoek om betaling een kopie of fotokopie van het vervoerdocument alsmede het document waaruit blijkt dat de voor proviandering bestemde produkten zijn betaald, worden gevoegd.

5. De produkten of goederen die onder het in artikel 38 bedoelde stelsel zijn geplaatst, mogen niet voor de in lid 3, onder b), bedoelde leveranties worden gebruikt.

6. Artikel 19 is van overeenkomstige toepassing.

7. In het in dit artikel bedoelde geval zijn de bepalingen van artikel 35 niet van toepassing.

Artikel 44

In afwijking van artikel 1, lid 1, tweede alinea, van Richtlijn 81/177/EEG worden de voor het eiland Helgoland bestemde landbouwprodukten voor de toepassing van de bepalingen inzake de betaling van de uitvoerrestituties en de monetaire compenserende bedragen geacht te worden uitgevoerd.

Artikel 45

1. Voor produkten die opnieuw worden uitgevoerd op grond van artikel 6, lid 2, tweede alinea, of van artikel 11, lid 3, tweede alinea, van Verordening (EEG) nr. 1430/79 van de Raad [1] kan slechts een restitutie worden toegekend:

— indien te gelegener tijd op het verzoek tot terugbetaling of kwijtschelding van de invoerrechten afwijzend wordt beschikt, en

— voor zover de andere voorwaarden voor de toekenning van een restitutie zijn vervuld.

2. Wanneer de produkten in het kader van de in lid 1 bedoelde procedure opnieuw worden uitgevoerd, wordt op het in artikel 3, lid 5, bedoelde document een verwijzing naar deze procedure aangebracht.

Artikel 46

Produkten die worden uitgevoerd met als bestemming:

— in een derde land gestationeerde legereenheden die onder een Lid-Staat of onder een internationale organisatie waarvan ten minste één Lid-Staat deel uitmaakt, ressorteren,

— in een derde land gevestigde internationale organisaties waarvan ten minste één Lid-Staat deel uitmaakt,

— in een derde land gevestigde diplomatieke vertegenwoordigingen,

en waarvoor de exporteur de in artikel 18, lid 1 of lid 2, bedoelde bewijsstukken niet kan overleggen, worden geacht in het derde land van stationering of van vestiging te zijn ingevoerd indien worden overgelegd:

a) het bewijs van betaling van de produkten, en

b) een door de geadresseerde legereenheid, internationale organisatie of diplomatieke vertegenwoordiging in het derde land afgegeven verklaring van overneming.

TITEL 4

PROCEDURE VOOR DE RESTITUTIEBETALING

Artikel 47

1. De restitutie wordt slechts op schriftelijk verzoek van de exporteur betaald door de Lid-Staat op het grondgebied waarvan de douaneformaliteiten bij uitvoer zijn vervuld.

De Lid-Staten kunnen daartoe een specifiek formulier invoeren.

2. Het dossier voor de betaling van de restitutie of het vrijgeven van de zekerheid moet, behalve in geval van overmacht, worden ingediend binnen twaalf maanden na de dag waarop de aangifte ten uitvoer is aanvaard.

3. Wanneer het in artikel 6 bedoelde controle-exemplaar T5 als gevolg van omstandigheden die niet aan de exporteur zijn toe te rekenen, niet binnen een termijn van drie maanden na afgifte bij het kantoor van vertrek of bij de centraliserende instantie is terugontvangen, kan de exporteur bij de bevoegde instantie een met redenen omkleed en van bewijsstukken vergezeld verzoek indienen om andere bewijsstukken als gelijkwaardig te erkennen.

De bij dit verzoek over te leggen bewijsstukken zijn:

a) wanneer als bewijs dat de produkten het douanegebied van de Gemeenschap hebben verlaten, een controle-exemplaar is afgegeven:
   — het vervoerdocument, en
   — een document waaruit blijkt dat het produkt bij een douanekantoor van een derde land is aangeboden of een of meer van de in artikel 18, leden 1, 2 en 4, bedoelde documenten;

b) bij toepassing van artikel 34, 38 of 42, een verklaring van het voor de controle op de betrokken bestemming bevoegde douanekantoor, waaruit blijkt dat aan de voorwaarden voor visering van het controle-exemplaar door dat kantoor is voldaan.

De in lid 4 vastgestelde bepalingen zijn voor het leveren van een gelijkwaardig bewijs van toepassing.

[1] PB nr. L 175 van 12. 7. 1979, blz. 1.

4. Wanneer de op grond van artikel 18 vereiste documenten niet binnen de in lid 2 voorgeschreven termijn kunnen worden overgelegd, kunnen de exporteur, wanneer hij zich de nodige moeite heeft gegeven om de documenten binnen die termijn te verkrijgen en mede te delen, bijkomende termijnen worden toegestaan om deze documenten over te leggen.

5. Het in lid 3 bedoelde verzoek, al dan niet vergezeld van bewijsstukken, en het in lid 4 bedoelde verzoek om bijkomende termijnen, moeten binnen de in lid 2 bedoelde termijn worden ingediend.

6. Bij toepassing van artikel 35 moet, behoudens overmacht, het dossier voor de betaling van de restitutie worden ingediend binnen twaalf maanden na de maand waarin de produkten aan boord zijn gebracht; in het kader van de in artikel 35, lid 1, bedoelde toestemming kan de exporteur evenwel worden verplicht om de betalingsaanvraag binnen een kortere termijn in te dienen.

7. De bevoegde diensten van een Lid-Staat kunnen verlangen dat alle documenten van het dossier voor de betaling van de restitutie in de officiële taal of in een van de officiële talen van deze Lid-Staat worden vertaald.

Artikel 48

1. Indien is voldaan aan alle in de communautaire regeling vervatte vereisten om voor een restitutie in aanmerking te komen, behalve aan één vereiste met betrekking tot een van de in de artikelen 4, lid 1, en 38, lid 1, bedoelde termijnen, worden de volgende regels toegepast:

a) De restitutie wordt eerst verlaagd met 15 %.

b) Het resterende deel van de restitutie, hierna de „verlaagde restitutie" te noemen, wordt verder als volgt verminderd:

   i) 5 % van de verlaagde restitutie wordt verbeurd voor elke dag waarmee de in artikel 4, lid 1, bedoelde termijn wordt overschreden, of

   ii) 10 % van de verlaagde restitutie wordt verbeurd voor elke dag waarmee de in artikel 38, lid 1, bedoelde termijn wordt overschreden.

2. a) Wanneer het bewijs dat aan alle in de communautaire regeling vervatte vereisten is voldaan, binnen zes maanden na de in artikel 47, leden 2, 4 en 5, bedoelde termijnen wordt geleverd, is het te betalen restitutiebedrag gelijk aan 85 % van de restitutie die zou zijn betaald indien aan alle vereisten was voldaan.

   b) Wanneer het bewijs binnen zes maanden na de in artikel 47, leden 2, 4 en 5, vastgestelde termijnen wordt geleverd, doch de in artikel 4, lid 1, of artikel 38, lid 1, bedoelde termijn is overschreden, is het te betalen restitutiebedrag gelijk aan de overeenkomstig lid 1 verlaagde restitutie verminderd met 15 % van het bedrag dat zou zijn betaald indien alle termijnen in acht waren genomen.

3. a) Wanneer de restitutie overeenkomstig artikel 22 is voorgeschoten en de in artikel 4, lid 1, bedoelde termijn is overschreden, is de verbeurde zekerheid gelijk aan:

   — de overeenkomstig lid 1 berekende verlaging,

   — verhoogd met 15 %.

   Het overblijvende deel van de zekerheid wordt vrijgegeven.

   b) Wanneer de restitutie overeenkomstig artikel 22 is voorgeschoten en het bewijs dat aan alle in de communautaire regeling vervatte vereisten is voldaan, binnen zes maanden na de in artikel 47, leden 2, 4 en 5, vastgestelde termijnen wordt geleverd, is het terug te betalen bedrag gelijk aan 85 % van de zekerheid.

   c) Indien in het onder b) bedoelde geval ook de in artikel 4, lid 1, bedoelde termijn is overschreden, moet worden terugbetaald:

   — een bedrag dat gelijk is aan het onder b) bedoelde, terug te betalen bedrag,

   — verminderd met dat van de zekerheid dat in toepassing van punt a) wordt verbeurd.

4. Het totale bedrag waarmee het restitutiebedrag wordt verminderd, mag niet hoger zijn dan het volledige restitutiebedrag dat zou zijn betaald indien aan alle vereisten was voldaan.

TITEL 5

SLOTBEPALINGEN

Artikel 49

De Lid-Staten delen aan de Commissie mede:

— onverwijld de gevallen waarin artikel 5, lid 1, onder a), is toegepast; de Commissie stelt de andere Lid-Staten daarvan in kennis;

— jaarlijks op 1 maart en 1 september de hoeveelheden van de produkten waarvoor artikel 43 in het voorafgaande halfjaar is toegepast en de bedragen die in het geval bedoeld in lid 3, onder b), van dat artikel zijn betaald.

De Commissie stelt de andere Lid-Staten daarvan in kennis;

— jaarlijks op 1 maart en 1 september een overzicht per sector van de gemeenschappelijke marktordening met het aantal gevallen waarin artikel 47, lid 3, is toegepast, de oorzaken, voor zover bekend, van het niet terugontvangen van het controle-exemplaar, de betrokken hoeveelheden, het bedrag van de desbetreffende restitutie en de aard van de als gelijkwaardig erkende documenten.

Artikel 50

1. De Verordeningen (EEG) nr. 2730/79, (EEG) nr. 798/80 van de Commissie (1), (EEG) nr. 2570/84 van de Commissie (2) en (EEG) nr. 2158/87 van de Commissie (3) worden ingetrokken. Zij blijven evenwel van toepassing

— op de uitvoer waarvoor de aangifte ten uitvoer vóór de inwerkingtreding van deze verordening is aanvaard en,

— in geval van toepassing van Verordening (EEG) nr. 565/80, op de uitvoer waarvoor de betalingsaangifte vóór de inwerkingtreding van deze verordening is aanvaard.

2. In alle besluiten van de Gemeenschap waarin naar de Verordeningen (EEG) nr. 2730/79, (EEG) nr. 798/80, (EEG) nr. 2570/84 en (EEG) nr. 2158/87 of naar bepaalde artikelen van die verordeningen wordt verwezen, moet deze verwijzing worden beschouwd als verwijzing naar deze verordening of de overeenkomstige artikelen van deze verordening.

De concordantietabel voor de artikelen is in bijlage I opgenomen.

Artikel 51

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1988.

Artikel 28, lid 6, is evenwel eerst van toepassing met ingang van 1 maart 1988.

Het bepaalde in de artikelen 33 en 48 is eveneens van toepassing op de uitvoer bedoeld in artikel 50, lid 1, tweede zin, waarvoor bij de inwerkingtreding van deze verordening de dossiers nog geopend zijn.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 27 november 1987.

Voor de Commissie

Frans ANDRIESSEN

Vice-Voorzitter

(1) PB nr. L 87 van 1. 4. 1980, blz. 42.
(2) PB nr. L 241 van 11. 9. 1984, blz. 5.
(3) PB nr. L 202 van 23. 7. 1987, blz. 28.

BIJLAGE I

CONCORDANTIETABEL

Deze verordening	Verordening (EEG) nr. 2730/79
Artikel 1	Artikel 1, lid 1
Artikel 2, lid 1	Artikel 1, lid 2
Artikel 2, lid 2	Artikel 24, lid 2
Artikel 3, lid 2	Artikel 3, lid 1
Artikel 3, lid 4	Artikel 4, lid 2
Artikel 3, lid 5	Artikel 4, lid 3
Artikel 3, lid 6	Artikel 3, lid 3
Artikel 4	Artikel 9
Artikel 5, leden 1, 2 en 3	Artikel 10, leden 1, 2 en 4
Artikel 6	Artikel 11
Artikel 7	Artikel 12
Artikel 8	Artikel 13
Artikel 9	Artikel 13 bis
Artikel 10	Artikel 14
Artikel 11	Artikel 18
Artikel 12	Artikel 19
Artikel 13	Artikel 15
Artikel 14	Artikel 16
Artikel 15	Artikel 17
Artikel 16, lid 1	Artikel 20, lid 1
Artikel 16, lid 2	Artikel 24, lid 1
Artikel 17	Artikel 20, leden 1 en 2
Artikel 18	Artikel 20, leden 3 tot en met 6
Artikel 19	Artikel 23
Artikel 20, lid 1	Artikel 21, leden 1 en 4
Artikel 20, lid 2	Artikel 21, lid 2
Artikel 20, lid 3	Artikel 21, lid 3
Artikel 21	Artikel 22, leden 2 en 3, tot en met artikel 24, lid 3
Artikel 22	Artikel 25, lid 1
Artikel 23	Artikel 25, leden 2 en 4

	Verordening (EEG) nr. 798/80
Artikel 24	Artikel 1
Artikel 25	Artikel 2
Artikel 26	Artikel 3
Artikel 27, leden 1 en 2	Artikel 4, leden 1 en 3
Artikel 27, leden 3 en 4	Artikel 3 bis, leden 1 en 2
Artikel 27, lid 5	Artikel 11, lid 1
Artikel 28, leden 1 en 2	Artikel 4, leden 2 en 3
Artikel 28, leden 3 en 4	Artikel 4, leden 4 en 5
Artikel 28, lid 5	Artikel 11, lid 2
Artikel 29	Artikel 6
Artikel 30	Artikel 5
Artikel 31	Artikel 7, leden 1, 3 en 4
Artikel 32	Artikel 11, lid 3
Artikel 33	Artikelen 9 en 10

	Verordening (EEG) nr. 2730/79
Artikel 34	Artikel 5
Artikel 35	Artikel 6
Artikel 36	Artikel 7
Artikel 37, lid 3	Artikel 11, lid 1
Artikel 38	Artikel 26
Artikel 39	Artikel 27
Artikel 40	Artikel 28
Artikel 41	Artikel 29
Artikel 42	Artikel 19 ter
Artikel 43	Artikel 19 quater

Deze verordening	
Artikel 44	Verordening (EEG) nr. 2158/87
Artikel 45	Artikel 19 bis
Artikel 46	Verordening (EEG) nr. 2570/84
	Verordening (EEG) nr. 2730/79
Artikel 47, lid 1	Artikel 30, lid 1
Artikel 47, lid 2	Artikel 31, lid 1
Artikel 47, lid 3	Artikel 30, lid 2
Artikel 47, lid 4	Artikel 31, lid 2
Artikel 47, lid 6	Artikel 31, lid 3
Artikel 47, lid 7	Artikel 31, lid 4
Artikel 48	—
Artikel 49	Artikel 10, lid 3, artikel 26, lid 5, artikel 19 quater, lid 7, artikel 30, lid 3
Artikel 50	Artikel 40
Artikel 51	Artikel 41
Bijlage I	Bijlage I
Bijlage II	Bijlage II
Bijlage III	Bijlage III
Bijlage IV	Bijlage IV

Exporteur (vertaling)

Geadresseerde (vertaling)

CERTIFICAAT VAN INKLARING
(vertaling)

Aard, nummer en datum van het uitvoerdocument
(vertaling)

Aard en datum van het vervoerdocument
(vertaling)

Land van uitvoer
(vertaling)

Land van bestemming
(vertaling)

Merken, nummers, aantal en soort der colli; omschrijving der goederen (vertaling)	Brutohoeveelheid (kg) (vertaling)	Nettohoeveelheid (1) (vertaling)

VISUM VAN DE DOUANE VAN HET LAND VAN INVOER TEN VERBRUIK
(vertaling)

Hierbij wordt bevestigd dat de bovenomschreven goederen ten verbruike zijn ingeklaard.
(vertaling)

Opmerkingen van de douane (vertaling)

Plaats (vertaling): .....

Datum (vertaling): .....

Handtekening en stempel van de douane
(vertaling)

(1) Kilogram of andere meeteenheid (vertaling).

BIJLAGE III

LIJST VAN DE IN ARTIKEL 18, LID 2, ONDER d), BEDOELDE DERDE LANDEN DIE HET BETROKKEN BEDRAG OVERMAKEN NA INVOER VAN HET PRODUKT

Algerije
Boeroendi
Chili
Guatemala
Equatoriaal-Guinee
Hongarije
IJsland
Kenia
Lesotho
Malawi
Malta
Sint Lucia
Senegal
Tanzania

1. Exporteur (naam, volledig adres, Lid-Staat)
(vertaling)

CERTIFICAAT INZAKE DE PROVIANDERING VAN SCHEPEN EN LUCHTVAARTUIGEN IN DERDE LANDEN

(vertaling)

2. Bevoorradingsdepot (naam, volledig adres, derde land)
(vertaling)

Opmerking (vertaling)

Dit formulier moet met de schrijfmachine, of duidelijk en met onuitwisbare inkt met de hand, worden ingevuld
(vertaling)

3. Lid-Staat van uitvoer
(vertaling)

4. Land van bestemming
(vertaling)

5. Naam en vlag van het schip (vertaling)

of registratienummer van het luchtvaartuig
(vertaling)

6. Soort, nummer en datum van het uitvoerdocument
(vertaling)

afgegeven door het douanekantoor
(vertaling)

7. Aard en datum van het vervoerdocument
(vertaling)

8. Merken en nummers — Aantal en soort der colli — Omschrijving der goederen (vertaling)	9. Brutohoeveelheid (kg) (vertaling)	10. Nettohoeveelheid (1) (vertaling)

11. VISUM VAN DE DOUANE VAN HET LAND WAAR DE PROVIANDERING PLAATSVINDT
(vertaling)

Hierbij wordt verklaard dat de hierboven omschreven goederen
(vertaling)

A. aan boord van het in vak 5 vermelde schip of luchtvaartuig zijn gebracht (2)
(vertaling)

B. zijn opgeslagen in het in vak 2 vermelde depot en uitsluitend voor proviandering zullen worden gebruik (2)
(vertaling)

Opmerkingen (vertaling)

Handtekening en stempel van de douane
(vertaling)

Plaats en datum (vertaling)

(1) Kilogram of andere meeteenheid (vertaling).
(2) Doorhalen wat niet van toepassing is (vertaling).